

Sygn. akt II AKa 443/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Barbara Lubańska - Mazurkiewicz

Sędziowie: SA – Marek Motuk

SA – Anna Zdziarska (spr.)

Protokolant: sekr. sąd. – Kazimiera Zbysińska

przy udziale prokuratora Jarosława Gajek

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2014 r.

sprawy: 1) W. Z. (1), 2) A. K. (1), 3) A. W. (1), 4) M. D. (1), 5) P. O., 6) B. K., 7) T. K. (1), 8) J. M. (1)

oskarżonych: ad. 1) o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z póź. zm.) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z póź. zm.) w brzmieniu obowiązującym do dnia 9. 12. 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z póź. zm.) w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 53 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z póź. zm.) w zw. z art. 64 § 1 k.k. ;

ad. 2) z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z póź. zm.) w brzmieniu obowiązującym do dnia 9. 12. 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

ad. 3) z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z póź. zm.),

ad 4) art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z póź. zm.) w brzmieniu obowiązującym do dnia 9. 12. 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. , art. 62 ustęp 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z póź. zm.),

ad 5) z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z póź. zm.) w brzmieniu obowiązującym do dnia 9. 12. 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., art.55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z póź. zm.) w zw. z art. 91 § 1 k.k.,

ad 6) z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z póź. zm.) w brzmieniu obowiązującym do dnia 9. 12. 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

ad. 7) z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z póź. zm.) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z póź. zm.) w brzmieniu obowiązującym do dnia 9. 12. 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

ad 8) z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z póź. zm.) w brzmieniu obowiązującym do dnia 9. 12. 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 15 marca 2013 r., sygn. akt XVIII K 144/12

1. na podst. art. 105 § 2 k.pk. prostuje oczywistą omyłkę pisarską w wyroku w ten sposób, że jako podstawę wymiaru kary wobec A. W. (1) przyjmuje art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z póź. zm.)

2. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonych W. Z. (1), B. K., T. K. (1), J. M. (1) oraz w zaskarżonej części wobec A. K. (1), P. O., A. W. (1) i M. D. (1);;

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. M., J. R., A. Z., W. S., B. R. – Kancelarie Adwokackie w W. po 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23 % podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę pełnioną z urzędu przed Sądem Apelacyjnym;

4. zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

1) W. Z. (1) został oskarżony o to, że:

I. w okresie od października 2010 roku do 2 kwietnia 2011 roku, na terenie K. H., R. F. N. i R. P., działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, sam a także wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jak również w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uczyniwszy sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, dokonał sześciokrotnie - wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci:

- marihuany (ziela konopi innych niż włókniste) w łącznej ilości 14 kilogramów, co stanowiło około 140.000 najmniejszych jednostkowych porcji tego narkotyku występujących w obrocie o detalicznej wartości rynkowej nie mniejszej niż 350.000 złotych,
- haszyszu w ilości 1 kilograma, co stanowiło około 1.000 najmniejszych jednostkowych porcji tego narkotyku występujących w obrocie o detalicznej wartości rynkowej nie mniejszej niż 35.000 złotych oraz 50 pasków LSD,

w ten sposób, że po dokonaniu ich nabycia na terenie H. przewoził pożyczonymi lub należącymi do innych osób samochodami oraz koleją i autobusem przez R. F. N. a w tym:

1. w połowie października 2010 roku, wspólnie i w porozumieniu z H. P. (1) ps. (...) i T. K. (1), przewiózł do P. samochodem marki V. (...) przez drogowe przejście graniczne w Ś. około 3.000 gramów marihuany, którą zakupił wcześniej w okolicy T. od nieustalonych osób za kwotę 7.500 euro,

2. w dniach 8-11 listopada 2010 roku, wspólnie i w porozumieniu z H. P. (1) ps. (...) i T. K. (1), przewiózł do P. samochodem marki M. (...) a następnie przez kolejowe przejście graniczne w R. około 3.000 gramów marihuany, którą zakupił wcześniej w H. od nieustalonej osoby narodowości (...) za kwotę 7.500 euro,
3. w dniach 24-25 listopada 2010 roku, wspólnie i w porozumieniu z H. P. (1) ps. (...) i P. O. ps. (...), przewiózł do P. samochodem marki C. przez drogowe przejście graniczne w Ś. około 4.000 gramów marihuany, którą zakupił wcześniej w H. od nieustalonej osoby narodowości (...) za kwotę 9.200 euro,
4. w dniach 27-28 listopada 2010 roku, wspólnie i w porozumieniu z H. P. (1) ps. (...), P. O. ps. (...) oraz P. B. (1) ps. (...), przewiózł do P. samochodem marki C. przez drogowe przejście graniczne w Ś. około 1.000 gramów haszyszu oraz 50 plastrów (...), których zaboru dokonał wcześniej H. P. z P. B. w A. stosując przemoc oraz dorozumianą groźbę jej użycia wobec jej nieustalonego sprzedawcy - mężczyzny o pseudonimie (...),
5. w dniach 10-11 stycznia 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z H. P. (1) ps. (...), A. W. (1) oraz we współdziałaniu z innymi osobami, przewiózł do P. samochodem marki P. (...) przez drogowe przejście graniczne w Ś. 2.923,10 (co stanowiło 3.180,60 brutto) gramów marihuany, którą zakupił w dniu 10 stycznia 2011 roku w H. od nieustalonej osoby narodowości (...) za kwotę 6.900 euro,
6. w dniach 30 marca - 2 kwietnia 2011 roku, działając sam, przewiózł do P. autobusem rejsowym firmy (...) relacji (...) przez drogowe przejście graniczne w Ś. 969,88 (co stanowiło 1.238,19 brutto) gramów marihuany, którą zakupił w H. od nieustalonej osoby,

przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18 kwietnia 2007r., sygnatura akt XVIII K 68/06 za przestępstwa z art. 291§1 k.k., 294§1 k.k., 279§1 k.k. na karę pięciu lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 6 lipca 2005 roku do 6 lipca 2010r.

tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 i art. 64 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z późn zm.) w. zw. z art. 11 §2 k.k., w zw. z art. 12 k.k., w zw. z art. 64§1 k.k. i w zw. z art. 65§1 k.k.

II. w okresie od sierpnia 2010 roku do grudnia 2010 roku, w W. i innych miejscowościach, działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt I, w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z H. P. (1) ps. (...), oraz z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, jak również w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uczyniwszy sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, wielokrotnie brał udział - wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci:

- amfetaminy w łącznej ilości 19 kilogramów, co stanowiło około 190.000 najmniejszych jednostkowych porcji tego narkotyku występujących w obrocie o detalicznej wartości rynkowej nie mniejszej niż 570.000 złotych
- marihuany w łącznej ilości 10,5 kilograma, co stanowiło około 105.000 najmniejszych jednostkowych porcji tego narkotyku występujących w obrocie o detalicznej wartości rynkowej nie mniejszej niż 262.500 złotych
- haszyszu w łącznej ilości 600 gramów co stanowiło około 6.000 najmniejszych jednostkowych porcji tego narkotyku występujących w obrocie o detalicznej wartości rynkowej nie mniejszej niż 21.000 złotych
- kokainy w łącznej ilości 330 gramów co stanowiło około 330 jednostkowych porcji tego narkotyku występujących w obrocie o detalicznej wartości rynkowej nie mniejszej niż 49.500 złotych

w ten sposób, że w celu dalszego wprowadzenia do obrotu nabył:

1. w sierpniu 2010 roku w W., od A. K. (1) około 3.000 gramów czystej amfetaminy za kwotę 24.000 złotych;

2. we wrześniu 2010 roku w W., od A. K. (1) około 2.000 gramów czystej amfetaminy za kwotę 16.000 złotych;
3. na przełomie października i listopada 2010 roku w W., od A. K. (1) około 8.000 gramów amfetaminy rozrobionej z kreatyną za kwotę 32.000 złotych;
4. na przełomie sierpnia i września 2010 roku w R., od mężczyzny o imieniu T. i innego nieustalonego mężczyzny około 1.000 gramów amfetaminy za kwotę 5.000 złotych;
5. pod koniec września 2010 roku w R., od mężczyzny o imieniu T. i innego nieustalonego mężczyzny około 3.000 gramów amfetaminy za kwotę 15.000 złotych;
6. na początku października 2010 roku w R., od mężczyzny o imieniu T. i innego nieustalonego mężczyzny około 2.000 gramów amfetaminy za kwotę 10.000 złotych;

którą następnie - po zmieszaniu w stosunku około 1 do 1 z kreatyną - , wspólnie i w porozumieniu z H. P. (1) sprzedawał innym osobom w cenie po 6.000 - 7.000 złotych za 1.000 gramów, uzyskując z każdej takiej ilości około 2.500 złotych czystego dochodu, a w tym:

7. w sierpniu 2010 roku w B. za kwotę 7.000 złotych zbył J. i T. K. (2) około 1.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
8. w sierpniu 2010 roku w okolicach B. za kwotę 30.000 złotych zbył J. M. (1) około 5.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
9. we wrześniu 2010 roku w okolicach B. za kwotę 12.000 złotych zbył J. M. (1) około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
10. we wrześniu 2010 roku w B. za kwotę 6.000 złotych zbył mężczyźni o imieniu J. około 1.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
11. we wrześniu 2010 roku w P. za kwotę 1.200 złotych zbył P. C. około 200 gramów rozrobionej amfetaminy,
12. we wrześniu 2010 roku w M. za łączną kwotę 4.000 złotych zbył B. K. - w dwóch ratach - łącznie około 500 gramów rozrobionej amfetaminy,
13. we wrześniu 2010 roku w P. za kwotę 2.000 złotych zbył P. B. (1) ps. (...) oraz P. O. ps. (...) około 250 gramów rozrobionej amfetaminy,
14. na przełomie października i listopada 2010 roku przekazał A. S. ps. (...) około 4.000 gramów rozrobionej amfetaminy, przewiezionej z W. do K.
15. na przełomie października i listopada 2010 roku w K. zbył za kwotę 14.000 złotych J. i T. K. (2) około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
16. na przełomie października i listopada 2010 roku w K. za kwotę 12.000 złotych zbył J. M. (1) i nieustalonemu mężczyźnie o imieniu A. ze S. około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
17. na przełomie października i listopada 2010 roku w P. za kwotę 3.000 złotych zbył P. C. około 500 gramów rozrobionej amfetaminy,
18. na przełomie października i listopada 2010 roku w M. za kwotę 2.000 złotych zbył B. K. około 250 gramów rozrobionej amfetaminy,

19. na przełomie października i listopada 2010 roku w M. za kwotę 2.000 złotych zbył P. B. (1) ps. (...) oraz P. O. ps. (...) około 250 gramów rozrobionej amfetaminy,
20. na przełomie sierpnia i września 2010 roku w W. zbył mężczyźnię o pseudonimie (...) za kwotę 6.000 złotych około 1.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
21. we wrześniu 2010 roku za kwotę 12.000 złotych zbył J. M. (1) i nieustalonemu mężczyźnię o imieniu A. około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
22. we wrześniu 2010 roku w P. zbył za nieustaloną kwotę T. K. (1) około 1.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
23. pod koniec października 2010 roku w W. za kwotę 12.000 złotych zbył J. M. (1) i nieustalonemu mężczyźnię o imieniu A. około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
24. pod koniec października 2010 roku w P. i K. przekazał T. K. (1) i J. K. (1) około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
25. na przełomie października i listopada 2010 roku w B. zbył za nieustaloną kwotę mężczyźnię o imieniu J. około 1.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
26. w połowie października 2010r. w P. za kwotę 13.000 złotych zbył mężczyźnię o pseudonimie (...) około 1.000 gramów marihuany,
27. w połowie października 2010r. w W. za kwotę 12.500 złotych zbył mężczyźnię o imieniu J. ps. (...) około 1.000 gramów marihuany,
28. w połowie listopada 2010r. w W. za kwotę 12.500 złotych zbył mężczyźnię o imieniu J. ps. (...) około 1.000 gramów marihuany,
29. w połowie listopada 2010r. w W. U. za kwotę 5.400 złotych zbył P. C. około 400 gramów marihuany,
30. w połowie listopada 2010r. na trasie M. - G. za kwotę 8.100 złotych zbył mężczyźnię o pseudonimie (...) około 600 gramów marihuany,
31. w dniu 25 listopada 2010r. w W. za kwotę 50.000 złotych zbył mężczyźnię o imieniu J. ps. (...) około 4.000 gramów marihuany,
32. po 28 listopada 2010r. w M. przekazał S. S. (1) ps. (...) około 100 gramów haszyszu,
33. po 28 listopada 2010r. w M. zbył B. K. w trzech częściach łącznie około 250 gramów haszyszu,
34. po 28 listopada 2010r. w W. zbył mężczyźnię o pseudonimie (...) łącznie 100 gramów haszyszu,
35. po 28 listopada 2010r. zbył J. K. (1) 100 gramów haszyszu, a nadto
36. około 19-20 grudnia 2010 roku w W., brał udział w obrocie około 1.000 gramów marihuany, pośrednicząc w jej sprzedaży w ten sposób że po odebraniu od mężczyzny o imieniu S. przekazał K. D. ps. (...), z czego uzyskał korzyść majątkową w kwocie 500 złotych oraz 50 gramów marihuany,
37. około 25-31 grudnia 2010 roku w W. brał udział w obrocie około 1.500 gramów marihuany, pośrednicząc w jej sprzedaży w ten sposób że po odebraniu od mężczyzny o imieniu S. przekazał K. D. ps. (...), z czego uzyskał korzyść majątkową w kwocie 750 złotych oraz 50 gramów marihuany,

38. w grudniu 2010r. w P. przekazał M. P. łącznie około 100 gramów marihuany oraz około 50 gramów haszyszu w celu dalszego wprowadzenia do obrotu i udzielenia innym osobom,

39. w okresie od sierpnia 2010 roku do grudnia 2010 roku w K. i innych miejscowościach odebrał od Ł. A. oraz R. B. łącznie 230 gramów kokainy, którą przekazał następnie innym osobom celem wprowadzenia do obrotu,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., w zw. z art. 64 § 1 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.

III. pod koniec listopada 2010 roku w W., działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt 1, w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem jak również w celu osiągnięcia korzyści majątkowej a także wspólnie i w porozumieniu z H. P. (1) ps. (...), w celu niedozwolonego wytworzenia substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, brał udział - wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - w obrocie prekursorem narkotykowym służącym do wytwarzania aminy w postaci 12 litrów benzylometyloketonu ((...)) w ten sposób, że przyjął od mężczyzny o imieniu E. 10 litrów (...) zaś od P. C. 1 litr (...), które to wraz z 1 litrem (...) otrzymanym od Ł. A. w ramach rozliczeń narkotykowych przekazał następnie A. K. (1) w celu przetworzenia ich na aminę, za co zapłacił temu ostatniemu kwotę 26.000 złotych,

tj. o czyn z art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 64§1 k.k.

IV. w 2010 roku w K. i P., działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt I, w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem jak również w celu osiągnięcia korzyści majątkowej a także wspólnie i w porozumieniu z H. P. (1) ps. (...) oraz Ł. A., w zamiarze wytworzenia znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci siarczanu amfetaminy mieszał otrzymane od Ł. A. dwa litry płynu mającego stanowić roztwór amfetaminy (tzw. aminę) z kwasem siarkowym w proporcji 180 ml kwasu siarkowego na jeden decymetr sześcienny aminy, przy czym nie uświadamiał sobie, iż otrzymanie soli amfetaminy jest niemożliwe z uwagi na fakt, iż poddawany wytrącaniu płyn stanowił prekursor w postaci benzylometyloketonu (tzw. (...)),

tj. o czyn z art. 13 §2 k.k. w związku z art. 53 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 64§1 k.k.

2) A. K. (1) został oskarżony o to, że:

V. w okresie od sierpnia 2010 roku do marca 2011 roku w W. i innych miejscowościach na terenie województwa (...), działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz środka odurzającego w postaci marihuany w ten sposób, że wprowadził do obrotu łącznie nie mniej niż 13 kg amfetaminy o wartości nie mniejszej niż 390.000 zł, oraz nie mniej niż 9 kg marihuany o wartości nie mniejszej niż 225.000 zł, w tym:

- w okresie od sierpnia do listopada 2010r w W. wprowadził do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ten sposób, że sprzedał H. P. (1) i W. Z. (1) nie mniej niż 13 kg amfetaminy stanowiących 13.000 pojedynczych porcji o wartości rynkowej nie mniejszej niż 390.000 zł, którą następnie H. P. (1) i W. Z. (1) zbyli kolejnym osobom,
- w okresie od listopada 2010r. do marca 2011r w W. wprowadził do obrotu znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany w ten sposób, że sprzedał M. D. (1) nie mniej niż 9 kg marihuany stanowiących 9.000 jednostkowych porcji o wartości rynkowej nie mniejszej niż 225.000 zł, którą następnie M. D. (1) zbył kolejnym osobom

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i w związku z art. 65§ 1 k.k.

VI. w okresie od października do listopada 2009r w W., wbrew przepisom ustawy brał udział w obrocie substancją psychotropową w postaci amfetaminy w ten sposób, że sprzedał H. P. (1) nie mniej niż 20 gramów amfetaminy stanowiących 20 porcji o wartości rynkowej nie mniejszej niż 600 zł łącznie, którą następnie H. P. (1) przekazał kolejnym osobom,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

VII. w listopadzie 2010 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w obrocie prekursorem - (...) /benzylometyloketon/, służącym do niedozwolonego wytwarzania substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ten sposób, że odebrał 12 litrów wskazanej substancji od H. P. (1) i W. Z. (1) w celu przerobienia go na aminę,

tj. o czyn z art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

3) A. W. (1) został oskarżony o to, że:

VIII. w dniach 9-11 stycznia 2011 roku, na terenie K. H., R. F. N. i R. P., wspólnie i w porozumieniu z H. P. (1) oraz we współdziałaniu z innymi osobami, jak również w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał - wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste (tzw. marihuany), w ten sposób, że w dniu 11 stycznia 2011 roku przewiózł do P. samochodem marki P. (...) przez drogowe przejście graniczne w. Ś. 2.923,10 (3.180,60 zł brutto) gramów marihuany, co stanowiło około 29.231 najmniejszych jednostkowych porcji tego narkotyku występujących w obrocie o detalicznej wartości rynkowej nie mniejszej niż 73.077,50 złotych, którą zakupił dzień wcześniej w H. od nieustalonej osoby narodowości (...) za kwotę 6.900 euro,

tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

4) M. D. (1) został oskarżony o to, że:

IX. w okresie od listopada 2010 roku do 23 marca 2011 roku, w W., G. i P., działając z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał udział - wbrew przepisom art. 33-38 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) w łącznej ilości około 9.000 gramów – co stanowiło około 90.000 najmniejszych jednostkowych porcji handlowych tego narkotyku występujących w obrocie o detalicznej wartości rynkowej nie mniejszej niż 225.000 złotych - w ten sposób, że nie mniej niż czterokrotnie nabył ją od A. K. (1) celem dalszego wprowadzenia do obrotu, płacąc 14.000 złotych za jeden kilogram marihuany, a w tym:

- 1) w listopadzie 2010r. w W. nabył od A. K. (1) około 1.000 gramów, które następnie w R. wprowadził do obrotu, sprzedając nieustalonemu mężczyźnie o pseudonimie (...) za kwotę 16.000 złotych,
- 2) w grudniu 2010r. w W. nabył od A. K. (1) około 2.000 gramów, które następnie w R. wprowadził do obrotu, sprzedając nieustalonemu mężczyźnie o pseudonimie (...) za kwotę 32.000 złotych,
- 3) pod koniec stycznia 2011. w W. nabył od A. K. (1) około 2.000 gramów, które następnie w P. wprowadził do obrotu, sprzedając nieustalonemu mężczyźnie o pseudonimie (...) za kwotę 48.000 złotych,
- 4) w dniu 23 marca 2011r. w W. nabył od A. K. (1) nie mniej niż 3.024,39 gramów, celem dalszego wprowadzenia do obrotu,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 k.k.

X. w dniu 23 marca 2011 roku na (...) (...) w W., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał substancję psychotropową w postaci 1,04 grama soli amfetaminy,

tj. o czyn z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

5) **P. O.** został oskarżony o to, że:

XI. we wrześniu 2010r w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał udział - wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w ten sposób, że wspólnie i w porozumieniu z P. B. (1) ps. (...) za kwotę 3.200 zł zakupił i odebrał na terenie myjni samochodowej w P. od W. Z. (1) i H. P. (1) - 250 gramów zmieszanej z kreatyną amfetaminy, co stanowiło około 2.500 jednostkowych porcji handlowych tego narkotyku występujących w obrocie o detalicznej wartości rynkowej nie mniejszej niż 7.500 złotych,

to jest o czyn z art. 56 ust 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XII. w okresie pomiędzy wrześniem a listopadem 2010r w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał udział - wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w ten sposób, że wspólnie i w porozumieniu z P. B. (1) ps. (...) za kwotę 3.200 zł zakupił i odebrał na (...) (...), od W. Z. (1) i H. P. (1) - 250 gramów zmieszanej z kreatyną amfetaminy, co stanowiło około 2.500 jednostkowych porcji handlowych tego narkotyku występujących w obrocie o detalicznej wartości rynkowej nie mniejszej niż 7.500 złotych,

to jest o czyn z art. 56 ust 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XIII. w dniach 24-25 listopada 2010 roku, na terenie K. H., R. F. N. i R. P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z W. Z. (1) ps. (...) i H. P. (1) ps. (...), dokonał - wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środków odurzających, w ten sposób że z W. udał się wraz z W. Z. i H. P. pożyczonym samochodem marki C. do A. a następnie do H., gdzie zakupił od nieustalonej osoby narodowości (...) za kwotę 8.200 euro 4 kilogramy marihuany - co stanowiło około 40.000 najmniejszych jednostkowych porcji handlowych tego narkotyku występujących w obrocie o detalicznej wartości rynkowej nie mniejszej niż 100.000 złotych - którą przewiózł następnie do P. przez drogowe przejście graniczne w Ś. - w celu dalszego wprowadzenia do obrotu tego środka odurzającego, ***to jest o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii***

XIV. w dniach 27-28 listopada 2010 roku, na terenie K. H., R. F. N. i R. P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z W. Z. (1) ps. (...), H. P. (1) ps. (...) oraz P. B. (1) ps. (...), dokonał - wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego i substancji psychotropowej, w ten sposób że z W. udał się wraz z W. Z., H. P. i P. B. pożyczonym samochodem marki C. do A., gdzie od nieustalonej osoby otrzymał 1 kilogram haszyszu - co stanowiło około 1.000 jednostkowych porcji handlowych tego narkotyku występujących w obrocie o detalicznej wartości rynkowej nie mniejszej niż 35.000 złotych - oraz 50 plastrów LSD, które przewiózł następnie do W. przez drogowe przejście graniczne w Ś., zatrzymując wraz z P. B. 400 gramów haszyszu oraz 50 plastrów (...) - celem ich dalszego wprowadzenia do obrotu,

to jest o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

6) **B. K.** został oskarżony o to, że:

XV. w okresie od sierpnia do września 2010 roku, w K. i M., działając z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z W. Z. (1) ps. (...), H. P. (1) ps. (...) oraz innymi osobami, brał udział - wbrew przepisom art. 33-38 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci kokainy w łącznej ilości nie mniejszej niż 260 gramów - co stanowiło około 260 jednostkowych porcji handlowych tego narkotyku występujących w obrocie o detalicznej wartości rynkowej nie mniejszej niż 39.000 złotych - w ten sposób, że siedmiokrotnie odebrał od H. P. (1) lub innej osoby od 20 do 50 gramów kokainy jednorazowo, którą po zmieszaniu z efedryną wprowadził następnie do obrotu, przekazując nieustalonym odbiorcom, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 20 stycznia 2004r., sygn. akt II K 470/03 za przestępstwa z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii oraz z art. 282 k.k. na karę łączną czterech lat pozbawienia wolności, którą odbył w ramach wyroku łącznego II K 397/04 tego sądu w wymiarze powyżej sześciu miesięcy, po czym został warunkowo przedterminowo zwolniony postanowieniem Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 30 marca 2006r.

to jest o czyn z art. 56 ust 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 k.k. i w związku z art. 64 §1 k.k.

XVI. w okresie od września do początku listopada 2010 roku, w M., działając z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z W. Z. (1) ps. (...), H. P. (1) ps. (...) oraz innymi osobami a także w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt XV, brał udział - wbrew przepisom art. 33-38 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości 750 gramów - co stanowiło około 7.500 jednostkowych porcji handlowych tego narkotyku występujących w obrocie o detalicznej wartości rynkowej nie mniejszej niż 22.500 złotych - w ten sposób, że od H. P. (1) odebrał we wrześniu 2010r. 250 gramów amfetaminy, zaś na przełomie października i listopada 2010r. 500 gramów amfetaminy, płacąc za nią łącznie kwotę 6.000 złotych, którą to substancję wprowadził następnie do obrotu, przekazując nieustalonym odbiorcom,

to jest o czyn z art. 56 ust 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 k.k. i w związku z art. 64 § 1 k.k.

XVII. na przełomie listopada i grudnia 2010 roku, w M., działając z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z W. Z. (1) ps. (...), H. P. (1) ps. (...) oraz innymi osobami a także w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt XV, brał udział - wbrew przepisom art. 33-38 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci haszyszu w łącznej ilości 250 gramów - co stanowiło około 250 jednostkowych porcji handlowych tego narkotyku występujących w obrocie o detalicznej wartości rynkowej nie mniejszej niż 8.750 złotych - w ten sposób, że po dniu 28 listopada 2010r. odebrał od H. P. (1) jednorazowo 50 gramów haszyszu a następnie dwukrotnie po 100 gramów tego środka, który wprowadził następnie do obrotu, przekazując nieustalonym odbiorcom,

to jest o czyn z art. 56 ust 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 k.k. i w związku z art. 64 §1 k.k.

XVIII. w dniu 6 kwietnia 2011 roku w M., działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt XV, wbrew przepisom ustawy posiadał substancję psychotropową w postaci 6,80 grama netto siarczanu amfetaminy,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 64 § 1 k.k.

7) **T. K. (1)** został oskarżony o to, że:

XIX. w okresie od połowy października 2010 roku do 11 listopada 2010 roku, na terenie K. H., R. F. N. i R. P., działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z W. Z. (1) ps. (...) oraz H.

P. (1) ps. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał dwukrotnie - wbrew artykułowi 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci marihuany w łącznej ilości około 6 kilogramów, co stanowiło około 60.000 najmniejszych jednostkowych porcji tego narkotyku występujących w obrocie o detalicznej wartości rynkowej nie mniejszej niż 150.000 złotych w ten sposób, że po dokonaniu jej nabycia na terenie H. przewoził pożyczonymi lub należącymi do innych osób samochodami oraz koleją przez R. F. N. a w tym:

1. w połowie października 2010 roku, wspólnie i w porozumieniu z W. Z. (1) ps. (...) i H. P. (1) ps. (...), przewiózł do P. samochodem marki V. (...) przez drogowe przejście graniczne w Ś. około 3.000 gramów marihuany, którą zakupił wcześniej w okolicy T. od nieustalonych osób za kwotę 7.500 euro, z czego zatrzymał następnie około 1.000 gramów marihuany w celu dalszego wprowadzenia do obrotu tego środka

2. w dniach 8-11 listopada 2010 roku, wspólnie i w porozumieniu z W. Z. (1) ps. (...) i H. P. (1) ps. (...), przewiózł z H. do D. samochodem marki M. (...) a następnie koleją przez terytorium R. F. N. i przez kolejowe przejście graniczne w R. około 3.000 gramów marihuany, którą zakupił wcześniej w H. od nieustalonej osoby narodowości (...) za kwotę 7.500 euro, z czego zatrzymał następnie około 1.000 gramów marihuany w celu dalszego wprowadzenia do obrotu tego środka,

przy czym tego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim z dnia 6 grudnia 2005r., sygn. akt II K 290/04 za przestępstwo z art. 291 §1 k.k. na karę jednego roku pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie od 4 lutego 2008r. do 4 lutego 2009r.,

tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 64§1 k.k.

XX. we wrześniu 2010r w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. Z. (1) ps. (...), H. P. (1) ps. (...) oraz inną osobą, a także w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt XIX, brał udział - wbrew przepisom art. 33-38 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w ten sposób, że za pośrednictwem innej osoby nabył od W. Z. (1) ps. (...) oraz H. P. (1) ps. (...) za nieustaloną kwotę około 1.000 gramów amfetaminy zmieszanej z kreatyną w stosunku 50 do 50, co stanowiło około 10.000 jednostkowych porcji handlowych tego narkotyku występujących w obrocie o detalicznej wartości rynkowej nie mniejszej niż 30.000 złotych,

to jest o czyn z art. 56 ust 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 64§1 k.k.

XXI. pod koniec października 2010r w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. Z. (1) ps. (...), H. P. (1) ps. (...) oraz inną osobą, a także w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt XIX, brał udział - wbrew przepisom art. 33-38 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w ten sposób, że za pośrednictwem innej osoby nabył od W. Z. (1) ps. (...) oraz H. P. (1) ps. (...) za nieustaloną kwotę około 2.000 gramów amfetaminy zmieszanej z kreatyną w stosunku 50 do 50, co stanowiło około 20.000 jednostkowych porcji handlowych tego narkotyku występujących w obrocie o detalicznej wartości rynkowej nie mniejszej niż 60.000 złotych,

to jest o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 64 §1 k.k.

8) **J. M. (1)** został oskarżony o to, że:

XXII. w okresie od sierpnia do początku listopada 2010 roku, w okolicach B., w W. i K., działając z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu

z innymi osobami, brał udział - wbrew przepisom art. 33-38 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 15.000 gramów - co stanowiło około 150.000 jednostkowych porcji handlowych tego narkotyku występujących w obrocie o detalicznej wartości rynkowej nie mniejszej niż 450.000 złotych - w ten sposób, że nie mniej niż pięciokrotnie nabył ją od W. Z. (1) ps. (...) i H. P. (1) ps. (...), płacąc 6.000 złotych za kilogram, a w tym:

1. w sierpniu 2010 roku w okolicach B. nabył za kwotę 30.000 złotych około 5.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
2. we wrześniu 2010 roku w okolicach B. nabył za kwotę 12.000 złotych około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
3. pod koniec września 2010 roku w W. nabył za kwotę 12.000 złotych około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
4. na przełomie września i października 2010 roku w W. przyjął około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy, w zamian za zwrócone 2.000 gramów amfetaminy, nabyte wcześniej,
5. pod koniec października 2010 roku w K. nabył za kwotę 12.000 złotych około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
6. na początku listopada 2010 roku w W. nabył za kwotę 12.000 złotych około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy,

przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany - między innymi - prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 4 grudnia 2006r., sygn. akt II K 969/05 za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. na karę jednego roku pozbawienia wolności, która odbył w ramach wyroku łącznego II K 869/07 wskazanego sądu w wymiarze powyżej sześciu miesięcy, po czym został warunkowo przedterminowo zwolniony postanowieniem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 15 lipca 2009r.,

to jest o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 k.k. i w związku z art. 64 §1 k.k.

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 15 marca 2013 r. orzekł:

I. W ramach czynu zarzucanego w pkt I oskarżonego W. Z. (1) uznał za winnego tego, że w okresie od października 2010 roku do 2 kwietnia 2011 roku, na terenie K. H., R. F. N. i R. P., działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, sam a także wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jak również w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uczyniwszy sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, dokonał pięciokrotnie - wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany (ziela konopi innych niż włókniste) w łącznej ilości 14 kilogramów w ten sposób, że po dokonaniu ich nabycia na terenie H. przewoził pożyczonymi lub należącymi do innych osób samochodami oraz koleją i autobusem przez R. F. N. i jednokrotnie przywozu z K. H. do R. P. znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci haszyszu w ilości 1 kilograma, oraz 50 pasków(...), w tym:

1. w połowie października 2010 roku, wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i T. K. (1), przewiózł do P. samochodem marki V. (...) przez drogowe przejście graniczne w Ś. około 3.000 gramów marihuany, którą zakupił wcześniej w okolicy T. od nieustalonych osób za kwotę 7.500 euro,
2. w dniach 8-11 listopada 2010 roku, wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i T. K. (1), przewiózł do P. około 3.000 gramów marihuany.

którą zakupił wcześniej w H. od nieustalonej osoby narodowości (...) za kwotę 7.500 euro,

3. w dniach 24-25 listopada 2010 roku, wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i P. O. ps. (...), przewiózł do P. samochodem marki C. przez drogowe przejście graniczne w Ś. około 4.000 gramów marihuany, który zakupił wcześniej w H. od nieustalonej osoby narodowości (...) za kwotę 9.200 euro,

4. w dniach 27-28 listopada 2010 roku, wspólnie i w porozumieniu z dwiema ustalonymi osobami i P. O. ps. (...) przewiózł do P. samochodem marki C. przez drogowe przejście graniczne w Ś. około 1.000 gramów haszyszu oraz 50 plastrów (...), których zaboru dokonały wcześniej ustalone osoby w A. stosując przemoc oraz dorozumianą groźbę jej użycia wobec jej nieustalonego sprzedawcy - mężczyzny o pseudonimie (...),

5. w dniach 10-11 stycznia 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środków odurzających w ten sposób, że zorganizował wyjazd, w trakcie którego ustalona osoba i A. W. (1), przewieźli do P. samochodem marki P. (...) przez drogowe przejście graniczne w (...) 923,10 (co stanowiło 3.180,60 brutto) gramów marihuany, którą zakupili w dniu 10 stycznia 2011 roku w H. od nieustalonej osoby narodowości (...) za kwotę 6.900 euro,

6. w dniach 30 marca - 2 kwietnia 2011 roku, działając sam, przewiózł do P. autobusem rejsowym firmy (...) relacji (...) przez drogowe przejście graniczne w Ś. 969,88 (co stanowiło 1.238,19 brutto) gramów marihuany, którą zakupił w H. od nieustalonej osoby,

przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18 kwietnia 2007r., sygnatura akt XVIII K 68/06 za przestępstwa z art. 291 §1 k.k., 294§1 k.k., 279§1 k.k. na karę pięciu lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 6 lipca 2005 roku do 6 lipca 2010r. tj. czynu z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z późn zm.) w zw. z art. 12 k.k., w zw. z art. 64§1 k.k. i w zw. z art. 65§1 k.k. i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych,

II. Oskarżonego W. Z. (1) w ramach czynu zarzucanego w pkt II uznał za winnego tego, że w okresie od sierpnia 2010 roku do grudnia 2010 roku, w W. i innych miejscowościach, działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt I, w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, jak również w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uczyniwszy sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, wielokrotnie brał udział - wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci, amfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 19,2 kilogramów, marihuany w łącznej ilości 10,5 kilograma, haszyszu w łącznej ilości 600 gramów, kokainy w łącznej ilości 330 gramów w ten sposób, że w celu dalszego wprowadzenia do obrotu nabył:

- w sierpniu 2010 roku w W., od A. K. (1) około 3.000 gramów czystej amfetaminy za kwotę 24.000 złotych;
- we wrześniu 2010 roku w W., od A. K. (1) około 2.000 gramów czystej amfetaminy za kwotę 16.000 złotych;
- na przełomie października i listopada 2010 roku w W., od A. K. (1) około 8.000 gramów amfetaminy rozrobionej z kreatyną za kwotę 32.000 złotych;
- na przełomie sierpnia i września 2010 roku w R., od innych osób około 1.000 gramów amfetaminy za kwotę 5.000 złotych;
- pod koniec września 2010 roku w R., od innych osób około 3.000 gramów amfetaminy za kwotę 15.000 złotych;
- na początku października 2010 roku w R., od innych osób około 2.000 gramów amfetaminy za kwotę 10.000 złotych;

którą następnie - po zmieszaniu w stosunku około 1 do 1 z kreatyną, wspólnie i w porozumieniu z H. P. (1) sprzedawał innym osobom w cenie po 6.000 - 7.000 złotych za 1.000 gramów, uzyskując z każdej takiej ilości około 2.500 złotych czystego dochodu, a w tym:

- w sierpniu 2010 roku w B. za kwotę 7.000 złotych zbył ustalonym osobom około 1.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
- w sierpniu 2010 roku w okolicach B. za kwotę 30.000 złotych zbył J. M. (1) około 5.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
- we wrześniu 2010 roku w okolicach B. za kwotę 12.000 złotych zbył J. M. (1) około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
- we wrześniu 2010 roku w B. za kwotę 6.000 złotych zbył mężczyźnie o imieniu J. około 1.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
- we wrześniu 2010 roku w P. za kwotę 1.200 złotych zbył ustalonej osobie około 200 gramów rozrobionej amfetaminy,
- we wrześniu 2010 roku w M. za łączną kwotę 4.000 złotych zbył B. K. - w dwóch ratach - łącznie około 500 gramów rozrobionej amfetaminy,
- we wrześniu 2010 roku w P. za kwotę 2.000 złotych zbył ustalonej osobie oraz P. O. ps. (...) około 250 gramów rozrobionej amfetaminy,
- na przełomie października i listopada 2010 roku przekazał ustalonej osobie około 4.000 gramów rozrobionej amfetaminy, celem przewiezienia z W. do K., gdzie zbył za kwotę 14.000 złotych ustalonym osobom około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy i za kwotę 12.000 złotych zbył J. M. (1) i nieustalonemu mężczyźnie o imieniu A. ze S. około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
- na przełomie października i listopada 2010 roku w P. za kwotę 3.000 złotych zbył ustalonej osobie około 500 gramów rozrobionej amfetaminy,
- na przełomie października i listopada 2010 roku w M. za kwotę 2.000 złotych zbył B. K. około 250 gramów rozrobionej amfetaminy złotych,
- na przełomie października i listopada 2010 roku w M. za kwotę 2.000 złotych zbył ustalonej osobie oraz P. O. ps. (...) około 250 gramów rozrobionej amfetaminy,
- na przełomie sierpnia i września 2010 roku w W. zbył ustalonej osobie za kwotę 6.000 złotych około 1.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
- we wrześniu 2010 roku za kwotę 12.000 złotych zbył J. M. (1) i nieustalonemu mężczyźnie o imieniu A. około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
- we wrześniu 2010 roku w P. zbył za nieustaloną kwotę T. K. (1) około 1.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
- pod koniec października 2010 roku w W. za kwotę 12.000 złotych zbył J. M. (1) i nieustalonemu mężczyźnie o imieniu A. około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
- pod koniec października 2010 roku w P. i K. przekazał T. K. (1) i ustalonej osobie około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
- na przełomie października i listopada 2010 roku w B. zbył za nieustaloną kwotę ustalonej osobie około 1.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
- w połowie października 2010r. w P. za kwotę 13.000 złotych zbył ustalonej osobie około 1.000 gramów marihuany,

- w połowie października 2010r. w W. za kwotę 12.500 złotych zbył ustalonej osobie około 1.000 gramów marihuany,
- w połowie listopada 2010r. w W. za kwotę 12.500 złotych zbył ustalonej osobie około 1.000 gramów marihuany,
- w połowie listopada 2010r. w W. U. za kwotę 5.400 złotych zbył ustalonej osobie około 400 gramów marihuany,
- w połowie listopada 2010r. na trasie M. - G. za kwotę 8.100 złotych zbył mężczyźni o pseudonimie (...) około 600 gramów marihuany,
- w dniu 25 listopada 2010r. w W. za kwotę 50.000 złotych zbył ustalonej osobie około 4.000 gramów marihuany,
- po 28 listopada 2010r. w M. przekazał ustalonej osobie około 100 gramów haszyszu,
- po 28 listopada 2010r. w M. zbył B. K. w trzech częściach łącznie około 250 gramów haszyszu,
- po 28 listopada 2010r. w W. zbył ustalonej osobie łącznie 100 gramów haszyszu,
- po 28 listopada 2010r. zbył ustalonej osobie 100 gramów haszyszu,

a nadto

- około 19-20 grudnia 2010 roku w W., brał udział w obrocie około 1.000 gramów marihuany, pośrednicząc w jej sprzedaży w ten sposób że po odebraniu od mężczyzny o imieniu S. przekazał ustalonej osobie, z czego uzyskał korzyść majątkową w kwocie 500 złotych oraz 50 gramów marihuany
- około 25-31 grudnia 2010 roku w W. brał udział w obrocie około 1.500 gramów marihuany, pośrednicząc w jej sprzedaży w ten sposób że po odebraniu od mężczyzny o imieniu S. przekazał ustalonej osobie, z czego uzyskał korzyść majątkową w kwocie 750 złotych oraz 50 gramów marihuany
- w grudniu 2010r. w P. przekazał ustalonej osobie łącznie około 100 gramów marihuany oraz około 50 gramów haszyszu w celu dalszego wprowadzenia do obrotu i udzielenia innym osobom,
- w okresie od sierpnia 2010 roku do grudnia 2010 roku w K. i innych miejscowościach odebrał od ustalonych osób łącznie 330 gramów kokainy, którą przekazał następnie innym osobom celem wprowadzenia do obrotu tj. czynu z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art.4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., w zw. z art. 64§1 k.k. i w zw. z art. 65§1 k.k. i za to na podstawie art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art.4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych,

III. Na podstawie art.45 § 1 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej uzyskanej przez W. Z. (1) z przestępstwa zasądzając od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 65 200 (sześćdziesiąt pięć tysięcy dwieście) złotych tytułem jej równowartości,

IV. Na podstawie art.70 ust.4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego W. Z. (1) nawiązkę na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...) (...)-(...) W. w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych,

V. Oskarżonego W. Z. (1) w ramach czynu zarzuconego mu w pkt III uznał za winnego tego, że pod koniec listopada 2010 roku w W., działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt I, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej a także wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w celu niedozwolonego wytworzenia substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, posiadał - wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - prekursor narkotykowy służący do wytwarzania amfetaminy w postaci 12 litrów

benzylometyloketonu (...), który przyjął od ustalonych osób a przekazał następnie A. K. (1) w celu przetworzenia ich na aminę, tj. czynu z art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 k.k. i za to na podstawie art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

VI. Oskarżonego W. Z. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt IV uznał za winnego tego, że w 2010 roku w K. i P., działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt I, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej a także wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w zamiarze wytworzenia znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci siarczanu amfetaminy mieszał dwa litry płynu mającego stanowić roztwór amfetaminy (tzw. aminę) z kwasem siarkowym w proporcji 180 ml kwasu siarkowego na jeden decymetr sześcienny aminy, przy czym nie uświadamiał sobie, iż otrzymanie soli amfetaminy jest niemożliwe z uwagi na fakt, iż poddawany wytrącaniu płyn stanowił prekursor w postaci benzylometyloketonu (tzw. (...)) tj. czynu z art. 13§2 k.k. w związku z art. 53 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 k.k. i za to na podstawie art.53 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych jedna stawka,

VII. Oskarżonego A. K. (1) w ramach czynów zarzucanych mu w pkt V i VI uznał za winnego tego, że w okresie od października 2009 r. do marca 2011 roku w W. i innych miejscowościach na terenie województwa (...), działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz środka odurzającego w postaci marihuany w ten sposób, że wprowadził do obrotu łącznie nie mniej niż 13 kg amfetaminy oraz nie mniej niż 9 kg marihuany w tym:

- w okresie od października 2009 r. do listopada 2010 r. w W. wprowadził do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ten sposób, że sprzedał W. Z. (1) i innej ustalonej osobie nie mniej niż 13 kg amfetaminy
- w okresie od listopada 2010r. do marca 2011r w W. wprowadził do obrotu znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany w ten sposób, że sprzedał M. D. (1) nie mniej niż 9 kg marihuany

t.j. czynu z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art.4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., w zw. z art. 64§1 k.k. i w zw. z art. 65§1 k.k. i za to na podstawie art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia

2011 r. w zw. z art.4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych,

VIII. Oskarżonego A. K. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt VII uznał za winnego tego, że w listopadzie 2010 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej posiadał - wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - prekursor narkotykowy służący do wytwarzania amfetaminy w postaci 12 litrów benzylometyloketonu (...), który przyjął od ustalonych osób w tym W. Z. (1), tj. czynu z art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IX. Na podstawie art.45 § 1 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej uzyskanej przez A. K. (1) z przestępstwa zasądzając od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 26 000 (dwudziestu sześciu tysięcy) złotych tytułem jej równowartości,

X. Na podstawie art.70 ust.4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego A. K. (1) nawiązkę na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...) (...)-(...) W. w kwocie 8.000 (osiem tysięcy) złotych,

XI. Oskarżonego A. W. (1) w ramach zarzuczonego czynu uznał za winnego tego, że w dniach 9-11 stycznia 2011 roku, na terenie K. H., R. F. N. i R. P., wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą oraz we współdziałaniu z innymi osobami, jak również w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał - wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste (tzw. marihuany), w ten sposób, że w dniu 11 stycznia 2011 roku przewiózł do P. samochodem marki P. (...) przez drogowe przejście graniczne w. Ś. 2.923,10 (3.180,60 brutto) gramów marihuany, którą zakupił dzień wcześniej w H. od nieustalonej osoby narodowości (...) za kwotę 6.900 euro, tj. czynu z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych jedna stawka,

XII. Oskarżonego M. D. (1) w ramach czynu zarzuczonego w pkt IX uznał za winnego tego, że w okresie od listopada 2010 roku do 23 marca 2011 roku, w W., G. i P., działając z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał udział - wbrew przepisom art. 33-38 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) w łącznej ilości około 9.000 gramów w ten sposób, że nie mniej niż czterokrotnie nabył ją od A. K. (1) celem dalszego wprowadzenia do obrotu, płacąc 14.000 złotych za jeden kilogram marihuany, a w tym:

a. w listopadzie 2010r. w W. nabył od A. K. (1) około 1.000 gramów, które następnie w R. wprowadził do obrotu, sprzedając nieustalonemu mężczyźnie o pseudonimie (...) za kwotę 16.000 złotych,

b. w grudniu 2010r. w W. nabył od A. K. (1) około 2.000 gramów, które następnie w R. wprowadził do obrotu, sprzedając nieustalonemu mężczyźnie o pseudonimie (...) za kwotę 32.000 złotych,

c. pod koniec stycznia 2011. w W. nabył od A. K. (1) około 3.000 gramów, które następnie w P. wprowadził do obrotu, sprzedając nieustalonemu mężczyźnie o pseudonimie (...) za kwotę 48.000 złotych,

d. w dniu 23 marca 2011r. w W. nabył od A. K. (1) nie mniej niż 3.024,39 gramów, celem dalszego wprowadzenia do obrotu.

t.j. czynu z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art.4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., i za to na podstawie art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art.4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych,

XIII. Na podstawie art.45 § 1 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej uzyskanej przez M. D. (1) z przestępstwa zasądzając od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 12 000 (dwunastu tysięcy) złotych tytułem jej równowartości,

XIV. Na podstawie art.70 ust.4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego M. D. (1) nawiązkę na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...) (...)-(...) W. w kwocie 6.000 (sześć tysięcy) złotych,

XV. Oskarżonego M. D. (1) uznał za winnego czynu zarzuczonego mu w pkt X i za to na podstawie art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierzył mu karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych,

XVI. Oskarżonego P. O. w ramach czynu zarzuczonego mu w pkt XI i XII uznał za winnego tego, że działając w krótkich odstępach czasu pomiędzy wrześniem a listopadem 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, dwukrotnie brał udział - wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w ten sposób, że

- we wrześniu 2010r w P. wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą za kwotę 3.200 zł zakupił i odebrał na terenie myjni samochodowej w P. od W. Z. (1) i innej ustalonej osoby - 250 gramów zmieszanej z kreatyną amfetaminy,
- w okresie pomiędzy wrześniem a listopadem 2010r w M., wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą za kwotę 3.200 zł zakupił i odebrał na (...) (...), od W. Z. (1) i innej ustalonej osoby - 250 gramów zmieszanej z kreatyną amfetaminy

to jest czynu z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art.4 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., i za to na podstawie art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art.4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych,

XVII. Na podstawie art.70 ust.4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego P. O. nawiązkę na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...) (...)-(...) W. w kwocie 2.000 (dwóch tysięcy) złotych,

XVIII. Oskarżonego P. O. w ramach czynu zarzuconego mu w pkt XIII i XIV uznał za winnego tego, że działając w krótkich odstępach czasu w okresie 24-27 listopada 2010 r. na terenie K. H., R. F. N. i R. P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z W. Z. (1) ps. (...) i inną ustaloną osobą, dokonał - wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środków odurzających oraz przywozu z K. H. do R. P. znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w ten sposób że:

- w dniach 24-25 listopada 2010 roku, z W. udał się wraz z W. Z. i inną ustaloną osobą pożyczonym samochodem marki C. do A. a następnie do H., gdzie zakupił od nieustalonej osoby narodowości (...) za kwotę 9.200 euro 4 kilogramy marihuany, którą przewiózł następnie do P. przez drogowe przejście graniczne w Ś. - w celu dalszego wprowadzenia do obrotu tego środka odurzającego,
- w dniach 27-28 listopada 2010 roku, na terenie K. H., R. F. N. i R. P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z W. Z. (1) ps. (...) i innymi ustalonymi osobami, dokonał - wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - wewnątrzspółnotowego przywozu z K. H. do R. P. nabycia znacznej ilości środka odurzającego i substancji psychotropowej, w ten sposób że z W. udał się wraz z W. Z. i dwoma ustalonymi osobami pożyczonym samochodem marki C. do A., skąd przewiózł 1 kilogram haszyszu oraz 50 plastrów LSD do W. przez drogowe przejście graniczne w Ś., to jest czynu z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.91 § 1 k.k. i za to na podstawie art.55 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych jedna stawka

XIX. Oskarżonego B. K. w ramach czynów zarzuconych w pkt XV, XVI i XVII uznał za winnego tego, że w okresie od sierpnia do grudnia 2010 r. działając w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z W. Z. (1) ps. (...), oraz innymi osobami, brał udział - wbrew przepisom art. 33-38 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - w obrocie znaczną ilością środka odurzającego i substancji psychotropowej w ten sposób, że:

- w okresie od sierpnia do września 2010 roku, w K. i M. siedmiokrotnie odebrał od ustalonych osób kokainę w łącznej ilości nie mniejszej niż 260 gramów, w ilości od 20 do 50 gramów kokainy jednorazowo, którą po zmieszaniu z efedryną wprowadził następnie do obrotu, przekazując nieustalonym odbiorcom,
- w okresie od września do początku listopada 2010 roku, w M., odebrał od ustalonej osoby amfetaminę w łącznej ilości 750 gramów, płacąc za nią łącznie kwotę 6.000 złotych, w tym we wrześniu 2010r. 250 gramów amfetaminy,

zaś na przełomie października i listopada 2010 r. 500 gramów amfetaminy, którą to substancję wprowadził następnie do obrotu, przekazując nieustalonym odbiorcom

- na przełomie listopada i grudnia 2010 roku, w M., odebrał od ustalonej osoby haszysz w łącznej ilości 250 gramów w ten sposób, że po dniu 28 listopada 2010r. odebrał jednorazowo 50 gramów haszyszu, a następnie dwukrotnie po 100 gramów tego środka, który wprowadził następnie do obrotu, przekazując nieustalonym odbiorcom,

przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 20 stycznia 2004r. , sygn. akt II K 470/03 za przestępstwa z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii oraz z art. 282 kk na karę łączną czterech lat pozbawienia wolności, którą odbył w ramach wyroku łącznego II K 397/04 tego sądu w wymiarze powyżej sześciu miesięcy, po czym został warunkowo przedterminowo zwolniony postanowieniem Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 30 marca 2006r. to jest czynu z art. 56 ust 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art.4 § 1 k.k. w związku z art. 91 § 1 k.k. w związku z art. 64§1 k.k. i za to na podstawie art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art.4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych,

XX. Na podstawie art.70 ust.4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego B. K. nawiązkę na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...) (...)-(...) W. w kwocie 2.000 (dwóch tysięcy) złotych,

XXI. Oskarżonego B. K. uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XVIII, kosztami postępowania w tym zakresie obciążając Skarb Państwa

XXII. Oskarżonego T. K. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt XIX uznał za winnego tego, że w okresie od połowy października 2010 roku do 11 listopada 2010 roku, na terenie K. H., R. F. N. i R. P., działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z W. Z. (1) ps. (...) oraz inną ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał dwukrotnie - wbrew artykułowi 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci marihuany w łącznej ilości około 6 kilogramów, w ten sposób, że po dokonaniu jej nabycia na terenie H. przewoził pożyczonymi lub należącymi do innych osób samochodami oraz koleją przez R. F. N. a w tym:

1. w połowie października 2010 roku, wspólnie i w porozumieniu z W. Z. (1) ps. (...) i inną ustaloną osobą przewiózł do P. samochodem marki V. (...) przez drogowe przejście graniczne w Ś. około 3.000 gramów marihuany, którą zakupił wcześniej w okolicy T. od nieustalonych osób za kwotę 7.500 euro, z czego zatrzymał następnie około 1.000 gramów marihuany w celu dalszego wprowadzenia do obrotu tego środka

2. w dniach 8-11 listopada 2010 roku, wspólnie i w porozumieniu z W. Z. (1) ps. (...) i inną ustaloną osobą przewiózł z H. do D. samochodem marki M. (...) a następnie koleją przez terytorium R. F. N. i przez kolejowe przejście graniczne w R. około 3.000 gramów marihuany, którą zakupił wcześniej w H. od nieustalonej osoby narodowości (...) za kwotę 7.500 euro, z czego zatrzymał następnie około 1.000 gramów marihuany w celu dalszego wprowadzenia do obrotu tego środka,

przy czym tego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim z dnia 6 grudnia 2005r., sygn. akt II K 290/04 za przestępstwo z art. 291 §1 k.k. na karę jednego roku pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie od 4 lutego 2008r. do 4 lutego 2009r. tj. czynu z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. i za to na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych jedna stawka

XXIII. Oskarżonego T. K. (1) w ramach czynów zarzuconych mu w pkt XX i XXI uznaje za winnego tego, że w krótkich odstępach czasu w okresie września - października 2010 r. w P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. Z. (1) ps. (...), oraz innymi ustalonymi osobami, dwukrotnie brał udział- wbrew przepisom art. 33-38 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ten sposób, że

- we wrześniu 2010 r. za pośrednictwem innej osoby nabył od W. Z. (1) ps. (...) oraz innej ustalonej osoby za nieustaloną kwotę około 1.000 gramów amfetaminy zmieszanej z kreatyną w stosunku 50 do 50,
- pod koniec października 2010r. za pośrednictwem innej osoby nabył od W. Z. (1) ps. (...) oraz innej ustalonej osoby za nieustaloną kwotę około 2.000 gramów amfetaminy zmieszanej z kreatyną w stosunku 50 do 50,

przy czym tego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim z dnia 6 grudnia 2005r., sygn. akt II K 290/04 za przestępstwo z art. 291 §1 k.k. na karę jednego roku pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie od 4 lutego 2008r. do 4 lutego 2009r. to jest czynu z art. 56 ust 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art.4 § 1 k.k. w zw. z art.91 § 1 k.k. w związku z art. 64§1 k.k. i za to na podstawie art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art.4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych;

XXIV. Na podstawie art.70 ust.4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego T. K. (1) nawiązkę na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...) (...)-(...) W. w kwocie 2.000 (dwóch tysięcy) złotych

XXV. Oskarżonego J. M. (1) w ramach czynu zarzuconego mu w pkt XXII uznał za winnego tego, że w okresie od sierpnia do początku listopada 2010 roku, w okolicach B., w W. i K., działając z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał udział - wbrew przepisom art. 33-38 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 15.000 gramów w ten sposób, że nie mniej niż pięciokrotnie nabył ją od W. Z. (1) ps. (...) i innej ustalonej osoby, płacąc 6.000 złotych za kilogram, a w tym:

1. w sierpniu 2010 roku w okolicach B. nabył za kwotę 3 około 5.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
2. we wrześniu 2010 roku w okolicach B. nabył za 1 złotych około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
3. pod koniec września 2010 roku w W. nabył za kwotę 12.000 złotych około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
4. na przełomie września i października 2010 roku w W. przyjął około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy, w zamian za zwrócone 2.000 gramów amfetaminy, nabyte wcześniej,
5. pod koniec października 2010 roku w K. nabył za kwotę 12.000 złotych około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy,
6. na początku listopada 2010 roku w W. nabył za kwotę 12.000 złotych około 2.000 gramów rozrobionej amfetaminy,

przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany - między innymi - prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 4 grudnia 2006r., sygn. akt II K 969/05 za przestępstwa z art. 286§1 k.k. na karę jednego roku pozbawienia wolności, która odbył w ramach wyroku łącznego II K 869/07 wskazanego sądu w wymiarze powyżej sześciu miesięcy, po czym został warunkowo przedterminowo zwolniony postanowieniem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 15 lipca 2009 r. to jest czynu z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art.4 § 1 k.k. w związku z art. 12 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca

2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art.4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych.

XXVI. Na podstawie art.70 ust.4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego J. M. (1) nawiązkę na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...) (...)-(...) W. w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych,

XXVII. Na podstawie art.85, 86 § 1 k.k. orzekł kary łączne wobec W. Z. (1) 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności i 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych, wobec A. K. (1) 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, wobec M. D. (1) 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych, wobec P. O. 3 (trzech) lat 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i 220 (dwustu dwudziestu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych, wobec T. K. (1) 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych,

XXVIII. Na podstawie art.63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zaliczył okresy tymczasowego aresztowania oskarżonych W. Z. (1) od dnia 2 kwietnia 2011 r. do dnia 15 marca 2013 r., A. K. (1) od dnia 6 kwietnia 2011r. do dnia 19 września 2011 r. i od dnia 4 sierpnia 2012 r. do 29 stycznia 2013 r., A. W. (1) od dnia 11 stycznia 2011 r. do dnia 20 grudnia 2011r., M. D. (1) od dnia 23 marca 2011 r. do dnia 7 czerwca 2011r., P. O. od 5 maja 2011 r. do dnia 22 grudnia 2011r., B. K. od dnia 6 kwietnia 2011 r. do dnia 5 lutego 2013 r., T. K. (1) od dnia 8 sierpnia 2011 r. do dnia 19 marca 2012 r.

XXIX. Na podstawie art.70 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych zarejestrowanych pod nr (...), zaś na podstawie art.70 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii dowodów rzeczowych zarejestrowanych pod nr (...),

XXX. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. M., J. R., A. Z., W. S., B. R. kwoty po 1920 (tysiąc dziewięćset dwadzieścia) złotych + VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu,

XXXI. Zwolnił oskarżonych od kosztów procesu, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Powyższy wyrok zaskarżyli obrońcy oskarżonych.

Obrońca W. Z. (1) na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 444 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok w całości.

Powyższemu wyrokowi zarzucił :

I. Na zasadzie art. 438 pkt 2 oraz art. 427 § 2 k.p.k. obrazę przepisów postępowania mających istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, a mianowicie :

a) art. 5 § 2 k.p.k. poprzez nie rozstrzygnięcie na korzyść oskarżonego nie dających usunąć się wątpliwości;

b) art. 7 k.p.k. polegającą na dokonaniu oceny materiału dowodowego w sposób niezgodny z dyrektywami określonymi w tym przepisie, w szczególności poprzez bezkrytyczne danie wiary świadkowi H. P. (1), zeznającemu w warunkach określonych w art. 60 § 3 i 4 k.k. odnoszących się do instytucji tzw. „ małego świadka koronnego mimo ujawnionych w toku postępowania sądowego licznych rozbieżności z jego zeznaniami złożonymi podczas postępowania przygotowawczego, przy jednoczesnej deprecjacji wyjaśnień oskarżonego W. Z. (1) podważających w znacznym zakresie relacje tego świadka i przyjęciu poglądu, iż wyjaśnienia te są wyłącznie przyjętą przez oskarżonego linią obrony mającą prowadzić do zminimalizowania jego odpowiedzialności;

c) art. 193 § 1 k.p.k. polegającą na nie dopuszczeniu dowodu z opinii specjalistycznej pozwalającej na weryfikację podnoszonej przez oskarżonego W. Z. (1) tezy, iż możliwe jest schowanie 2-3 kilogramowej paczki zawierającej środki

odurzające w kokpicie samochodu marki V. (...) w celu ich przemycenia i zastąpieniu tego dowodu oględzinami pojazdu dokonany przez policję oraz oceną wizualną właściciela samochodu świadka R. S., który nie ujawnił żadnych widocznych śladów manipulacji przy kokpicie, do której to oceny Sąd I instancji nie miał żadnych zastrzeżeń z uwagi na-fakt, iż świadek R. S. jest z zawodu mechanikiem samochodowym, a tym samym posiada dostateczną wiedzę w zakresie mechaniki samochodowej.

II. Na zasadzie art. 427 § 1 i 2 w zw. z art. 438 pkt k.p.k. rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary w stosunku do stopnia zawinienia.

W związku z powyższymi zarzutami na podstawie art. 427 § 1 w zw. z art. 437§ 2 k.p.k. wniósł o :

- uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego W. Z. (1) i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania,

ewentualnie,

gdyby Sąd Apelacyjny w Warszawie utrzymał w mocy zaskarżony wyrok - o obniżenie oskarżonemu orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.

- zasądzenie kosztów tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu w ramach II instancji na rzecz obrońcy oskarżonego.

Obrońca A. K. (1) na podstawie art.425§ 1 i § 2 k.p.k. i 444 k.p.k. zaskarżył wymieniony wyrok w stosunku do oskarżonego w zakresie czynów opisanych w punkcie VII wyroku (punkty V i VI aktu oskarżenia) -w całości.

W oparciu o przepisy art.427 §1 i § 2 k.p.k., 438 pkt. 2 i 3 k.p.k. zarzucił:

I. obrazę przepisów prawa procesowego, mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie :

1) artykułu 7 k.p.k., polegającą na przekroczeniu przez Sąd Okręgowy zasady swobodnej oceny dowodów i dokonaniu ich dowolnej oceny, poprzez uznanie za wiarygodne wyjaśnień i zeznań H. P. (1) i wyjaśnień M. D. (1), mimo ich niekonsekwencji i występujących sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym,

2) artykułów 5§2, 410 i 424§1 pkt. 1 k.p.k., polegającą na naruszeniu zasady obiektywizmu i nie uwzględnieniu przez Sąd przy wyrokowaniu i w uzasadnieniu wyroku całości okoliczności ujawnionych w toku rozprawy sądowej poprzez uznanie za istotne jedynie okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonego, a nie uwzględnienie okoliczności świadczących na jego korzyść, w tym zwłaszcza danie wiary wyjaśnieniom H. P. (1) składanym w Prokuraturze Apelacyjnej we Wrocławiu mimo, iż były sprzeczne z jego wcześniejszymi wyjaśnieniami składanymi w Prokuraturze Rejonowej w Słubicach i niedostatecznym uwzględnieniu w uzasadnieniu wyroku sprzeczności pomiędzy wyjaśnieniami tego świadka oraz rozstrzygnięcie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego,

II. błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść orzeczenia a polegający na przyjęciu, że :

- 1) substancja, którą zbywał oskarżony A. K. (1) H. P. (1) i W. Z. (1) była amfetaminą, a nie produktem, którym obrót jest prawnie dozwolony, mimo treści wyjaśnień oskarżonego A. K. (1) i faktu, że amfetamina nie została zabezpieczona i poddana specjalistycznym badaniom przez biegłych,
- 2) oskarżony A. K. (1) wprowadził do obrotu nie mniej niż 13 kilogramów amfetaminy, podczas gdy z niekwestionowanych przez Sąd wyjaśnień i zeznań świadka H. P. (1) wynika, że ilość środka odurzającego, którą nabył od tego oskarżonego była mniejsza o 4 kilogramy od ilości przejętej przez Sąd.

Podnosząc powyższe zarzuty, w oparciu o przepis art. 437§ 1 i § 2 i art.452 § 2 k.p.k. wniósł o:

1) uzupełnienie przewodu sądowego poprzez przeprowadzenie dowodu z dokumentu w postaci dołączonej do apelacji opinii biegłego z zakresu toksykologii wydanej w sprawie przed Sądem Rejonowym dla Warszawy - Mokotowa (sygn. akt XIV K 1054/11),

2) uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca A. W. (1) na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 444 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej A. W. (1) w całości.

Na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. oraz art. 427 § 2 k.p.k. wyrokowi zarzucił obrazę przepisów postępowania tj. art. 424 § 1 pkt 2 i 424 § 2 k.p.k. poprzez nie wyjaśnienie w uzasadnieniu wyroku podstawy prawnej na mocy której oskarżonemu A. W. (1) została wymierzona kara bowiem Sąd ten wymierzył oskarżonemu karę na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i wskazał tę podstawę w części dyspozytywnej wyroku oraz wskazanie w uzasadnieniu że Sąd orzekł wobec A. W. (1) najniższą karę pozbawienia wolności przewidzianą za zbrodnię z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, nadto na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 4 k.p.k. wyrokowi zarzucił rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego A. W. (1) kary w wymiarze trzech lat pozbawienia wolności i stu pięćdziesięciu stawek dziennych grzywny po pięćdziesiąt złotych jedna stawka, w sytuacji gdy po stronie oskarżonego występują okoliczności łagodzące, takie jak dotychczasowa niekaralność, przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu, podrzędna rola w przedmiotowym zdarzeniu - opisane w art. 60 § 2 k.k., które mogły skutkować orzeczeniem kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania w myśl ww. przepisu Kodeksu karnego

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec A. W. (1) kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania

- względnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca M. D. (1), na mocy art. 444 k.p.k. i 425 § 1 - 3 k.p.k. zaskarżył ww. wyrok w całości na korzyść oskarżonego.

Zarzucił na podstawie art: 438 pkt 2 k.p.k. obrazę przepisów postępowania, tj. art. 387 § 1 k.p.k., przez jego błędne zastosowanie, polegające na przyjęciu, iż wniosek, o którym mowa w tym przepisie, powinien być złożony przez oskarżonego, a nie jego obrońcę, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego przepisu każe przyjąć, iż obrońca oskarżonego jest uprawniony do złożenia wniosku, o którym mowa w art. 387 § 1 k.p.k.; ponadto poprzez przyjęcie w wyniku błędnej oceny materiału dowodowego, iż okoliczności popełnienia przestępstwa budzą wątpliwości, podczas gdy stan sprawy na rozprawie w dniu 29 sierpnia 2012 r., podczas której złożony został ww. wniosek, umożliwił przyjęcie, iż okoliczności popełnienia przestępstwa przez oskarżonego nie budzą wątpliwości; wskutek której to obrazy przepisów postępowania oskarżony D. pozbawiony został możliwości merytorycznego rozpoznania jego wniosku z art. 387 §1 k.p.k., w szczególności ewentualnego wdrożenia procedury z art. 387 § 3 k.p.k., tym bardziej iż prokurator obecny podczas rozprawy nie sprzeciwił się wnioskowi.

Zarzucił ponadto naruszenie prawa materialnego, tj. art. 60 § 3 k.k., polegającego na nieuwzględnieniu tego, iż wyjaśnienia złożone przez oskarżonego D. w postępowaniu przygotowawczym w dniach 04 kwietnia 2011 i 05 kwietnia 2011, w których ujawnił on wobec organów ścigania informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa (tj. A. K. (1) oraz osoby o pseudonimie (...)) oraz istotne okoliczności jego popełnienia, a co do których to okoliczności organy ścigania nie posiadały wiedzy oraz żadnych innych dowodów: (zarzut IX pkt 1-3 - osk. D.; zarzut V - ustęp drugi - osk. K.), co stanowiło podstawę do obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary, albowiem to właśnie treść tych wyjaśnień została ostatecznie przyjęta przez Sąd jako wiarygodna i stała się podstawą do ustalenia stanu faktycznego w sprawie.

Ponadto, na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. zarzucił rażąco niewspółmierność kary dwóch lat i dwóch miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, albowiem prawidłowa ocena okoliczności

dotyczących wymiaru kary uzasadnia orzeczenie jej w niższej wysokości, nieprzekraczającej dwóch lat oraz orzeczenie jej z warunkowym zawieszeniem wykonania;

W oparciu o ww. zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę poprzez orzeczenie wobec oskarżonego M. D. (1) łagodniejszej kary pozbawienia wolności z zastosowaniem dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Obrońca P. O. na podstawie art. 425 k.p.k. i art. 444 k.p.k. powyższy wyrok zaskarżył w części dotyczącej P. O., co do kary.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. rażąco niewspółmierność orzeczonych kar jednostkowych pozbawienia wolności oraz kary łącznej pozbawienia wolności wynikającą z nieuwzględnienia w wystarczającym stopniu okoliczności łagodzących, zwłaszcza roli oskarżonego (...) i jego postawy procesowej

W związku z powyższym, na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wyraźne złagodzenie orzeczonych kar jednostkowych pozbawienia wolności i grzywny oraz kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny.

Obrońca B. K., na podstawie art. 444 k.p.k. i art. 425 § 1 i § 2 k.p.k., zaskarżył wskazany wyrok w części uznającej jego winę w zakresie zarzuconych mu czynów - punkt XIX wyroku, na korzyść oskarżonego.

W oparciu o przepisy art. 427 § 2 k.p.k., art. 438 pkt 2 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania karnego, mającego wpływ na treść

orzeczenia:

- art. 7 k.p.k. przez dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego w szczególności w postaci wyjaśnień W. Z. (1), B. K. oraz wyjaśnień i zeznań H. P. (1) i przyjęcie wbrew zasadom doświadczenia życiowego, że obciążenie oskarżonego przez jedynego świadka przy zaprzeczeniu udziału w przestępstwach przez przyznającego się w znacznej części do winy W. Z. (1) jest wystarczające do przypisania udziału, nieprzyznającego się do winy B. K., w obrocie narkotykami,
- art. 424 § 1 k.p.k. przez sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu w sposób uniemożliwiający jego kontrolę przez brak wskazania jakie dowody stały się podstawą do uznania winy oskarżonego B. K. odnośnie konkretnych czynów i dlatego Sąd nie uznał dowodów przeciwnych.

W związku z powyższym, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 i § 2 k.p.k. wniósł o:

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzutu opisanego w punkcie XV, XVI, XVII aktu oskarżenia; alternatywnie
- 2) uchylenie wyroku w tym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania;

Wniósł o zasądzenie wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu. Oświadczył, że wynagrodzenie nie zostało mu przekazane w całości, ani w części.

Obrońca T. K. (1) na podstawie art. 425 § 1-2 k.p.k. w zw. z art. 444 k.p.k. zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I. mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania tj.

- 1) art. 170 § 1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. polegającą na oddaleniu, jako dowodu nieprzydatnego do stwierdzenia okoliczności przemytu i sposobu przemytu, wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, w celu ustalenia czy do przemytu marihuany przy użyciu samochodu marki V. (...) mogło dojść w sposób opisywany przez

oskarżonego W. Z. (1), w szczególności poprzez ustalenie czy była możliwość ukrycia pod konsolą samochodu nabytej marihuany i ewentualnie czy ukrycie marihuany pod konsolą samochodu pozostawiłoby możliwe do wykrycia ślady w pojeździe, co mogło mieć wpływ na ocenę całokształtu materiału dowodowego oraz treść ustaleń faktycznych w sprawie;

2) art. 170 § 1 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. polegającą na oddaleniu wniosku z przesłuchania świadka J. K. (1) poprzez uznanie, iż dowodu tego nie da się przeprowadzić, co mogło mieć wpływ na ocenę całokształtu materiału dowodowego oraz treść ustaleń faktycznych w sprawie;

3) art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, poprzez dokonanie oceny dowodu z zeznań świadka H. P. (1) z nieuwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego oraz z pominięciem całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej;

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na:

1) przyjęciu, że zeznania świadka R. S. wykluczają, aby do przewozu marihuany mogło dojść w sposób opisany przez oskarżonego W. Z. (1), co mogło mieć wpływ na treść orzeczenia;

2) uznaniu oskarżonego T. K. (1) w ramach punktu XX aktu oskarżenia za winnego tego, że we wrześniu 2010 r. wraz z W. Z. (1) oraz inną ustaloną osobą brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej, poprzez nabycie od w/w 1.000 gramów amfetaminy zmieszanej z kreatyną w stosunku 50 do 50, w sytuacji gdy z zeznań świadka H. P. (1) wynika, że świadek zostawił oskarżonemu marihuanę na bezpłatne przechowanie, a następnie od oskarżonego T. K. (1) marihuanę tę odebrał, co mogło mieć wpływ na kwalifikację prawną czynu oraz wymiar kary.

Biorąc pod uwagę powyższe, wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie punktu XXIII wyroku, poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu w ramach punktu XX aktu oskarżenia czynu
- uchylenie zaskarżonego wyroku w pozostałym zakresie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca J. M. (1) na podstawie art. 427 § 2 w zw. z art. 438 § 2 i 3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. Naruszanie przepisów postępowania mające wpływ na treść wyroku, mianowicie przepisów art. 410 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. poprzez:

a) niewyjaśnienie wszystkich istotnych wewnętrznych rozbieżności, które pojawiły się w zeznaniach świadka H. P. (1) w poszczególnych protokołach przesłuchań, w szczególności w zakresie wskazywanego przez niego okresu owej przestępczej działalności, jak doszło do nawiązania kontaktu pomiędzy uczestnikami, ilości spotkań dotyczących narkotyków, miejsc spotkań, dat spotkań, ich przebiegu, składu osobowego, ilości przekazywanych narkotyków, ilości przekazywanych środków pieniężnych w zamian za amfetaminę, ceny jednostkowej za narkotyki, danych osobowych odbiorców,

b) niewyjaśnienie i brak jakichkolwiek ustaleń w zakresie tego, kto był odbiorcą narkotyków w miejscach i w czasie wskazanym w zarzucie postawionym oskarżonemu M., brak ustalenia jaką rolę w rzekomej przestępczej działalności oskarżonych pełnił oskarżony M., a także brak ustaleń co do tego, kim są według Sądu I instancji, poza oskarżonymi „inne ustalone osoby”, o której mowa w opisie czynu, za który Sąd skazał oskarżonego M., w pkt. XXV wyroku, przy jednoczesnym ustaleniu przez Sąd, iż w toku postępowania nie ustalono odbiorców narkotyków o imieniu A., o pseudonimie (...), którzy mieli pośredniczyć w dostawach narkotyków dla oskarżonego M.,

c) naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów i dokonanie jej z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania, w szczególności poprzez uznanie za wiarygodne zeznania świadka H. P. (1) i oskarżonego Z., w sytuacji, gdy zeznania te są sprzeczne wewnątrznie, a także sprzeczne między sobą, zeznania te są nielogiczne, niekonsekwentne, w żaden sposób nie korespondują ze sobą, ani z innymi dowodami przeprowadzonymi w sprawie, co zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, w zestawieniu z innymi dowodami przeprowadzonymi w niniejszej sprawie powinno doprowadzić Sąd I instancji do odmówienia im wiarygodności,

d) zaniechanie przez Sąd przesłuchania osoby J. K. (2), którego dane były wymieniane jako uczestnika transakcji narkotykowych przez świadka P. i oskarżonego Z., zamiennie z osobami nazywanymi przez nich „J. z (...)”, „J. z K.”, „J. ze S.”, (...), w szczególności na okoliczność jego pobytu w Zakładzie Karnym w C., a także w celu wyjaśnienia czy to on może być osobą nazywaną „J. z (...)”,

e) naruszenie prawa do obrony oskarżonego poprzez przedkładanie do akt sprawy przez prokuraturę protokołów przesłuchań różnych świadków bez uprzedniego umożliwienia oskarżonemu zapoznania się z ich treścią i przygotowania ewentualnych pytań do świadków w tym kontekście.

2. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na wynik sprawy, a polegający na uznaniu, że:

- oskarżony M. zamawiał narkotyki u H. P. (1) bądź u W. Z. (1), w braku jakiegokolwiek dowodu na tą okoliczność,
 - (...) lub (...) (nieustalone osoby, które bezpośrednio odbierały narkotyki od H. P. (1)) przekazywali amfetaminę oskarżonemu M., w braku ustaleń Sądu i dowodów na tą okoliczność, w sytuacji, gdy oskarżony M. nigdy nie uczestniczył w żadnym spotkaniu dotyczącym narkotyków, a także w sytuacji, gdy brak jest logicznych, spójnych i konsekwentnych dowodów, w oparciu o które można by ustalić, aby narkotyki odbierane przez (...) czy (...) były przekazywane oskarżonemu M., aby on odnosił z tego jakąkolwiek korzyść, fakt odbywania jakichkolwiek spotkań dotyczących narkotyków, miejsc tych spotkań, czasu, w jakich miało do nich dochodzić, składu osobowego, ilości spotkań, ilości transakcji narkotykowych, ilości amfetaminy będącej przedmiotem obrotu,
 - oskarżony M. przekazywał komukolwiek pieniądze celem zapłaty za narkotyki;
 - uznaniu, iż oskarżony M. dopuścił się zarzucanego mu czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a także, aby takową korzyść osiągnął, w sytuacji braku dowodów na tą okoliczność, w szczególności braku dowodów i ustaleń Sądu na okoliczność gdzie dochodziło do przekazywania środków pieniężnych za narkotyki, w jakich odstępstwach czasowych od dokonania rzekomych transakcji, kto odbierał amfetaminę, czy odbiorca przekazywał ją oskarżonemu, kto za nią płacił, czy ktokolwiek osiągał jakąkolwiek korzyść majątkową, w jakiej wysokości, itp.,
 - uznaniu, iż oskarżony M. dopuścił się zarzucanego mu czynu działając wspólnie i w porozumieniu z „innymi osobami” (nie wskazano czy ustalonymi, czy nie) pomimo braku dowodów wskazujących jednoznacznie i kategorycznie na udział oskarżonego M. w zarzucanym mu czynie,
 - poprzez dokonanie sprzecznych ustaleń faktycznych w zakresie ilości, częstotliwości i rodzaju kontaktu H. P. (1) z oskarżonym M.. Mianowicie na str. 1 uzasadnienia Sąd ustalił, że pomiędzy oskarżonym M. a H. P. (1) miał miejsce jeden kontakt telefoniczny, jednakże po jednym telefonie już następnie nie kontaktował się”, wobec czego niemożliwym jest, aby H. P. (1) znał wygląd oskarżonego M..

3. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 424 § 1 k.p.k. poprzez:

- brak wskazania w treści uzasadnienia wyroku jakie dowody zdaniem Sądu I instancji wskazywać mają na to, że amfetamina odebrana przez (...) czy A. została przekazana oskarżonemu M., oraz na to, czy on za nią płacił, co wskazuje na brak znamion czynu zarzucanego oskarżonemu M.,

- niewskazanie w treści uzasadnienia wyroku z jakich powodów, pomimo sprzeczności wewnętrznej w zeznaniach świadka P., Sąd uznał je za wiarygodne, a odmówił wiarygodności i nie wziął pod uwagę w zasadzie wszystkich pozostałych dowodów przeprowadzonych w sprawie, korzystnych dla oskarżonego M., w szczególności tej części zeznań świadka P., w której wskazuje on na brak znajomości z oskarżonym M., brak wiedzy co do jego danych osobowych w okresie czynu, a także części wyjaśnień oskarżonego Z., z których wynika, że oskarżony Z. nie spotykał się z oskarżonym M., nie zna go, nie rozpoznał w nim owego „J. ze ;S.”, ani „J. z (...)”, ani jako odbiorcy amfetaminy,

- niewyjaśnienie w oparciu o jaki materiał dowodowy, dokładnie o które zeznania świadka P., Sąd ustalił, że oskarżony M. brał udział w transakcjach narkotykowych, że odbierana amfetamina była mu przekazywana, że on dawał środki pieniężne na pokrycie ceny za amfetaminę, że osiągnął korzyść majątkową, w jakiej wysokości, od kogo, na czym miałyby polegać działania wspólne i w porozumieniu oskarżonego M. z pozostałymi osobami, przy jednoczesnym braku wskazania, czy te osoby są ustalone czy nie, w sytuacji, gdy brak w tym przedmiocie jakiegokolwiek dowodu i ustaleń Sądu I instancji;

Z ostrożności procesowej, na wypadek nieprzyznania przez Sąd II instancji słuszności twierdzeniom obrońcy, w oparciu o art. 438 § 4, podnosił zarzut rażącej niewspółmierności kary orzeczonej względem oskarżonego M. w stosunku do czynu, za jaki został skazany.

Na podstawie 427 § 1 k.p.k. i 437 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego J. M. (1) i odmienne orzeczenie co do istotny sprawy poprzez uniewinnienie oskarżonego J. M. (1), ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, w szczególności w celu przesłuchania J. K. (2).

Sąd zważył, co następuje:

Apelacje jako niezasadne nie zasługiwały na uwzględnienie.

W większości środków odwoławczych wniesionych przez obrońców (W. Z. (1), A. K. (1), T. K. (1), B. K., J. M. (1) i innych) zakwestionowano dowód z zeznań H. P. (1). Jeśli chodzi o zacytowane orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 7 października 1998 r. II AKa 187/98 to dowód z zeznań tego świadka spełnia większość wymogów zawartych w tym orzeczeniu. Jest rzeczą bezdyskusyjną, że H. P. (1) zamierza skorzystać z art. 60 § 3 k.k. Podzielić jednak należy pogląd Sądu I instancji, że od momentu kiedy zdecydował się na zastosowanie tej instytucji zaczął składać zeznania zgodne z prawdą i konsekwentne, natomiast rozbieżności dotyczyły drugorzędnych kwestii. Nie można pominąć faktu, że w pewnym momencie postępowania H. P. okazywano wiadomości tekstowe w jego własnym telefonie, co zapewne wpłynęło odświeżająco na jego pamięć. Istotne jest także to, że H. P. nie pomijał własnej roli, nie umniejszał odpowiedzialności. Ważne jest także to, że prostował podawane przez siebie informacje, co świadczy o jego refleksyjnym stosunku do rzeczywistości. Przynajmniej w części wiadomości przez niego podawane znajdowały potwierdzenie w innych dowodach, zarówno osobowych, jak i rzeczowych – typu oględziny telefonów, opinia z zakresu badań chemicznych, szczegółowo omówionych przez Sąd Okręgowy .

Sąd Apelacyjny nie podzielił zasadności zarzutu obrazy art. 7 k.p.k., 5 § 2 k.k., 424 § 2 k.k. i 410 k.p.k., który to zarzut pojawia się w większości apelacji kwestionujących ustalenia w zakresie winy. Jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 19.02.2014 r. (II KK 17/14) dokonanie przez sąd oceny materiału w sposób odmienny od oczekiwania strony nie czyni trafnym zarzutu naruszenia art. 7 i art. 410 k.p.k.

Skarżący nie wykazali, aby sąd meriti pominął w swych rozważaniach jakieś dowody, lub oparł się na materiale nieuwjaśnionym. Z kolei uzasadnienia liczącego 70 stron, szczegółowego, sporządzonego z dużą starannością nie można uznać za niepoddającego się kontroli instancyjnej. Jeśli chodzi o przepisy art. 5 § 2 k.p.k. i 7 k.p.k. to mają one charakter rozłączny. Art. 5 § 2 stosowany jest wówczas, gdy pomimo dokonania prawidłowej oceny dowodów pozostaną nie dające się usunąć wątpliwości. W niniejszej sprawie, sytuacja taka nie zachodzi. Dokonanie ustaleń faktycznych w oparciu o tę część materiału dowodowego, który jest wyłącznie korzystny dla oskarżonych, byłoby sprzeczne z regułami wyrażonymi w art. 7 k.p.k.

Przechodząc do rozważań szczegółowych:

Obrońca W. Z. (1) w swej apelacji wyeksponował fakt, że ani A. W. (1), ani A. K. (1), czy P. C. i A. S. nie potwierdzili roli oskarżonego w przypisywanych mu przez H. P. przestępstwach. A. W. (1) z uwagi na epizodyczny charakter przestępstwa nie musiał mieć pełnej wiedzy, pozostali generalnie uwiarygodnili zeznania H. P., natomiast tylko ten ostatni wskazywał na rolę W. Z. (1), a w szczególności na to, że żadne transakcje narkotykowe nie odbywały się bez jego wiedzy i przyzwolenia – sam z jego polecenia przewoził narkotyki w pudełku po butach. Takie też wrażenie o współdziałaniu odniósł P. O.. Trudno natomiast oczekiwać od oskarżonych, którzy się nie przyznają, że będą obciążać inne osoby, dostarczając przy okazji także materiału dowodowego w swojej własnej sprawie. Linia obrony W. Z. (1) jest dość zadziwiająca, ponieważ jego obrońca w całości zaskarżył wyrok, zapominając, że tenże oskarżony został zatrzymany z marihuaną w autokarze biura (...), a w toku postępowania pierwszo -instancyjnego wnosił o uznanie go za winnego „w zakresie rzeczywistego sprawstwa”. Zresztą analiza wyjaśnień W. Z. (1) wskazuje na to, że posiadał on rozległą wiedzę na temat kontrahentów narkotykowych, miejsc spotkań, ilości i jakości narkotyków, co bynajmniej nie wskazuje na niego jako biernego obserwatora poczynań H. P. (1). Słusznie stwierdził sąd meriti, że W. Z. uwiarygadniał H. P. jako człowieka godnego zaufania, przedstawiał jako syna, po jego zatrzymaniu spłacał jego zobowiązania.

Niezasadny jest zarzut obrazy art. 193 § 1 k.p.k. podniesiony w apelacji zarówno obrońcy W. Z. (1), jak osobistej tego oskarżonego oraz obrońcy T. K. (1). Sąd Okręgowy co prawda nie uwzględnił wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność wykazania możliwości ukrycia pod deską rozdzielczą samochodu służącego do przewozu marihuany (k. 5076), jednakże w ocenie Sądu odwoławczego dla stwierdzenia faktu rozmontowania deski rozdzielczej nie potrzeba wiadomości specjalnych. W tym kontekście nie można bagatelizować wiedzy fachowej właściciela samochodu m-ki V. R. S., który jest mechanikiem samochodowym i żadnych uszkodzeń, przeróbek nie zauważył (k.264 – 265), a ponieważ są to zeznania z postępowania przygotowawczego, w związku z czym uznać je należy za bardziej miarodajne niż z postępowania sądowego. Podobnie z protokołu oględzin k. 266 – 269 wynika, że deska rozdzielcza, kolumna kierownicy nie nosi śladów uszkodzeń i przeróbek. Poza tym H. P. pamiętał w jaki sposób przewoził narkotyki. Powyższe fakty przeczą wersji W. Z. (1), który odmiennie niż H. P. przedstawiał T. K. (1) nie jako sprawcę wewnątrzspółnotowego nabycia narkotyków, tylko miłośnika zagranicznych podróży, nie świadomego ich celu. Obrońca T. K. (1) w apelacji wyraził pogląd (str. 3), że niewiarygodna jest wersja podawana przez H. P., a dotycząca możliwości przewożenia marihuany w torbie w bagażniku. Wewnętrznemu przekonaniu obrońcy przeczą zdarzenia znajdujące potwierdzenie w aktach sprawy – H. P. został zatrzymany z A. W. 11 stycznia 2011 r. z marihuaną przewożoną właśnie w bagażniku (k. 55 – 57).

Tylko po części można zgodzić się z obrońcą T. K., że dowód w postaci zeznań J. K. (1) wzbogaciłby wiedzę na temat przedmiotu sprawy, niemniej jednak kodeks postępowania karnego przewiduje sytuacje dotyczące niemożności przeprowadzenia dowodu i taka właśnie zaistniała. Prokurator (k. 4710) podczas rozprawy złożył oświadczenie dotyczące braku wiedzy na temat miejsca pobytu świadka. Na k. 4745 znajduje się informacja adresowa. Sąd zwracał się do Policji o ustalenie miejsca pobytu J. K., lecz otrzymał odpowiedź negatywną (k. 4788). Nie można nie zauważać tak jak czyni to obrońca T. K. (1), że J. K. (1) jest osobą podejrzewaną o przestępstwo, a zatem trudno oczekiwać, że informacje o nim posiada ZUS, z kolei Policja ma wgląd do systemu (...). (...), P.. Skarżący podważa także wiarygodność H. P. w ten sposób, iż twierdzi, że przemyt po cenach wskazanych przez świadka nie byłby opłacalny. Obrońca T. K. pomija jednak fakt, że H. P. nie zawsze kupował marihuanę w cenie po 2500 Euro – z jego wyjaśnień wynika, że kupował także po 2200 Euro.

Niezasadnie też obrońca uważa, że T. K. (1) nie brał udziału w obrocie, bo H. P. oświadczył, że 1 kg amfetaminy zostawił bez żadnych rozliczeń. Podczas rozprawy H. P. zeznał jednak, że szybciej znalazł nabywcę na amfetaminę niż T. K. (k. 4453). Powyższe świadczy o udziale w obrocie, a nie tylko posiadaniu narkotyku.

W związku z powyższym stwierdzić należy, że ustalenia dotyczące winy oskarżonego znajdowały oparcie w zgromadzonych dowodach oraz ugruntowanym orzecznictwie sądowym.

Wracając do osobistej apelacji oskarżonego Z. stwierdzić należy, że podniósł on kwestie, na które zwracał uwagę w toku postępowania sądowego.

Sąd I instancji oddalił wniosek o rejestrację dźwięku podczas rozprawy, ale nie można mówić, że ucierpiało prawo do obrony skoro oskarżony kwestionował zapisy w protokole, a sąd je prostował.

Sąd nie dopuścił dowodu z opinii fonoskopijnej, ale też dowodu z podsłuchu telefonicznego nie wykorzystał przeciwko oskarżonemu.

Nie przeprowadzono dowodu z badań wariograficznych, gdyż na tym etapie postępowania ich się nie przeprowadza.

W. Z. nie wykazał też w jakim celu należałoby badać powtórnie ciecz, którą udostępnił H. P. i którą jednocześnie miał otrzymać od A. K. (1). Natomiast powszechnie wiadomym jest, że nie można zbadać czegoś czego nie zabezpieczono.

Co prawda nie przeprowadzono dowodu z zeznań J. K. (4), jednakże z uwagi na pobyt świadka za granicą nie było możliwe bezpośrednio przesłuchanie go, ale sąd przesłuchał jego syna -T. K. (4) k. 4704), który potwierdził okoliczności przestępstw podawane przez H. P. (1).

Sąd I instancji odniósł się w pisemnych motywach wyroku do prawnych podstaw zastosowania art. 65 § 1 k.k.

Oskarżony podnosił również, że ograniczono mu prawo do obrony poprzez brak kontaktu z aktami sprawy. Z dokumentacji wynika jednak, że został zapoznany z aktami sprawy (k. 3326) , a w toku postępowania sądowego na żądanie akta były mu udostępniane.

Odnośnie apelacji obrońcy J. M. (1).

Sąd Okręgowy wskazał, którym zeznaniom H. P. (1) i dlaczego dał wiarę i jakie też w ich oparciu ustalił fakty.

Żadnego uzasadnienia nie ma twierdzenie obrońcy J. M. (1), że H. P. mylił osoby J.. Już na etapie postępowania przygotowawczego wskazywał który jest J. z K. (ten brał narkotyki za pośrednictwem syna T.), J. ze S. odbywał z Z. karę pozbawienia wolności w (...) w C. i odbierał narkotyki za pośrednictwem mężczyzny na motorze (k. 177- 179, k.184 – 190). Na rozprawie spontanicznie zwrócił się do J. M. (1) mówiąc o nim, że jest to J. ze S. (k. 4276). Mógł nie znać jego nazwiska, ale wiedział jak wyglądał, skoro go rozpoznał. H. P. zeznał wręcz, że uczestniczył w spotkaniu z w/w w sprawie wznowienia dostaw narkotyków (k.4277). Jednoznacznie przeczy to tezie skarżącego, że obaj mężczyźni mieli tylko kontakt telefoniczny i to jednorazowy. O jednorazowym kontakcie telefonicznym, o którym mowa w stanie faktycznym, a kwestionowanym w kontekście wiarygodności H. P. świadek zeznawał, że było to przed wyjściem W. Z. z zakładu karnego, kiedy na jakiś czas stosunki uległy zawieszeniu. Świadek podzielił się swą wiedzą w zakresie nie tylko miejsc zamieszkania, ale też stanu posiadania J. charakteryzując jednego z nich przez pryzmat barki z restauracją. Co prawda nie ustalono osób pośredniczących pomiędzy nimi – mężczyzn o imieniu A., pseudonim (...), ale kontakt z odbiorcą poprzedzały jednak uzgodnienia telefoniczne, jeśli nie z H. P., to z W. Z.. Ustaleniem dowolnym byłoby przyjęcie za autorem apelacji, że narkotyki nie były przekazywane J. M. (1), żadne fakty nie wskazywały bowiem na to, że oskarżony negocjował w cudzym imieniu. Autor apelacji także całkiem na opak interpretuje ustalenia Sądu Okręgowego dotyczące amfetaminy, która zaparzyła się i zrobiła się z niej „kluska”, po czym została zwrócona przez J. M. (1). Nie ma wątpliwości, że posiadała ona właściwości narkotyczne skoro po przepłukaniu jej spirytusem i wysuszeniu w suszarce została sprzedana J. K. (4) i nie miał zastrzeżeń do jej działania. Jeśli chodzi o zeznania W. Z. w zakresie J. M. (1) to sąd aquo w uzasadnieniu wyroku dokonał oceny jego wiarygodności. Niesłuszny jest także zarzut, że nie ustalono, iż oskarżony współdziałał z innymi osobami. Gdyby nie współdziałał nie miałby dostępu do narkotyków. Nie jest też prawdą, że żaden ze świadków nie wskazywał miejsc przekazywania narkotyków, ilości – czynił to H. P., a nie istnieje reguła dowodowa nakazująca uznawać zeznania jednego świadka za niewystarczające. Trzeba też wskazać, że na etapie postępowania odwoławczego oskarżony podjął inicjatywę dowodową, mając na celu zdyskredytowanie tej części zeznań H. P., którą sąd uznał za wiarygodną, a dotyczącą kontaktów z W. Z. (1) w (...) w C.. W wyniku realizacji wniosku dowodowego Sąd odwoławczy uzyskał dokładnie taką samą informację jaka znajduje

się na k.(...), że obaj mężczyźni przebywali w tym samym czasie w jednostce penitencjarnej i istniała teoretycznie możliwość kontaktów podczas zajęć sportowych czy posług religijnych, choć dokumentacja z tego okresu została już wybrakowana, zaś z informacji (...) w S. (k.5812) wynika, że J. M. nie miał prawa korzystania z aparatu telefonicznego, ale korzystał z widzeń. Sąd odwoławczy nie uwzględnił wniosku o dopuszczenie dowodu dotyczącego przejazdów kolejowych na trasie W. – S., ponieważ istnieje duża liczba przewoźników, oskarżony nie wskazał o którego z nich chodzi, a zatem dowód ten nie byłby przydatny do stwierdzenia danej okoliczności.

Skarżący nie wykazał, że w sposób rzeczywisty naruszone zostało prawo do obrony poprzez przedkładanie w toku postępowania sądowego protokołów przesłuchań osób mogących mieć związek z zarzucanymi oskarżonym czynami. Autor apelacji podczas rozprawy nie sygnalizował, że potrzebuje więcej czasu, aby przygotować się do obrony, nie wnosił też o powtórne przesłuchanie świadków.

Podobnie należy potraktować wniosek J. M. o załączenie wszystkich protokołów przesłuchań H. P.. Oskarżony nie uprawdopodobnił nawet, że istnieją protokoły mające związek ze sprawą, zaś te załączone do akt są wprawdzie kserokopiami, ale potwierdzonymi za zgodność z oryginałem.

Odnosnie apelacji obrońcy A. K. (1).

Za niezasadny należy uznać zarzut obrazy art. 7 k.p.k. prowadzący do błędnych ustaleń faktycznych. Wbrew twierdzeniu skarżącego orzeczenie zostało oparte na całokształcie okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej i poddaje się kontroli instancyjnej. Na temat wartości dowodowej zeznań H. P. Sąd odwoławczy odniósł się wcześniej. Jak słusznie zauważył skarżący w przypadku A. K. (1) zeznania H. P. nie były jedynym dowodem w sprawie, wyjaśnienia złożył także M. D. (1). Trudno zarzucić interesowność M. D., skoro jego wyjaśnienia nie były jednolite, wskutek czego na łagodniejsze potraktowanie nie mógł liczyć.

Z apelacji wynika również, że nie ma dowodów na to, że substancja sprzedana H. P. miała właściwości narkotyczne, a poza tym przypisano mu znacznie większą ilość sprzedanego narkotyku niż wynika to z zeznań H. P.. Odnosząc się do ostatniej kwestii stwierdzić należy, że A. K. można byłoby przypisać jeszcze większą niż w akcie oskarżenia ilość narkotyku, bowiem H. P. i W. Z. nabywali nie tylko amfetaminę pomieszaną z kreatyną, ale także czystą, a przecież jak wiadomo ta zmieszana podlegała sprzedaży, w handlu (...) ma też powodu twierdzić, że amfetamina nabywana przez A. K. nie była substancją psychotropową, ewentualnie że była substancją legalną. Powyższej oceny nie zmienia fakt, że do apelacji dołączono opinię dotyczącą innej sprawy, w której biegła nie dysponując materiałem dowodowym orzekła, że istnieją w obrocie związki, mające działanie zbliżone do kokainy i są rozprowadzane w postaci białego proszku i jednocześnie nie są wymienione w załącznikach do Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Gdyby faktycznie A. K. zdobył substancję, która może legalnie występować w obrocie, to nie wyjaśniałby, że sprzedał H. P. samą kreatynę. Nie może też ująć uwadze fakt, że na te narkotyki znajdowano odbiorców i nie zgłaszali zastrzeżeń co do ich działania. Poza tym H. P. i W. Z. byli osobami obeznanymi z tematem i kiedy zostali oszukani przez A. K. na przetworzeniu (...) na aminę to od razu to odkryli. Faktem jest, że B. K. i J. M. (1) nie przyznali się do popełnienia zarzuczonych im czynów, ale mieli prawo realizować w ten sposób swoje prawo do obrony i ich postawa w żaden sposób nie powinna mieć wpływu na linię obrony A. K., zwłaszcza że nie miał bezpośredniego kontaktu z tymi osobami.

Przyznać skarżącemu należy, że istotnie H. P. w toku rozprawy wskazał, że kontakt do A. K. otrzymał za pośrednictwem innej osoby od W. Z., kiedy ten przebywał w Zakładzie Karnym w Ż., co wykluczałoby możliwość popełnienia jednego z przestępstw. Pamiętać jednakże trzeba, że wcześniej H. P. miejsce pobytu W. Z. w czasie kiedy został skontaktowany z oskarżonym określał ogólnie jako zakład karny. Biorąc pod uwagę informację o pobytach W. Z. w licznych zakładach (k. 5039) karnych nie można wykluczyć pomyłki świadka.

Sąd aquo wprawdzie wykorzystał notatki z analiz połączeń telefonicznych wykonane przez funkcjonariuszy Wywiadu Kryminalnego KWP we W., co było uchybieniem procesowym, ale nie mającym wpływu na treść orzeczenia. Głównym dowodem obciążającym A. K. był osobowy materiał dowodowy – H. P. i M. D..

W apelacjach obrońców A. K. i M. D. można dostrzec paradoks, bo w zależności od interesu mandanta jeden z nich uważa M. D. za osobę całkowicie niewiarygodną, drugi zaś za osobę prawdopodobną – zasługującą na zastosowanie art. 60 § 3 k.k. Nie budzi wątpliwości, że M. D. odwołał te wyjaśnienia, w których pomówił A. K. o sprzedaż marihuany, ale nie uszło to uwadze sądu aquo, który przeanalizował te wyjaśnienia i wskazał, którym i z jakiego powodu dał wiarę.

Obrońca A. W. (1) zaskarżył wyrok w całości, ale analiza apelacji wskazuje na to, że jest to apelacja dotycząca wymiaru kary.

W ocenie skarżącego dotychczasowa niekaralność, przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu, podrzędna rola winny skutkować zastosowaniem art. 60 § 2 k.k., a następnie wymierzeniem kary dającej możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Powyższy pogląd nie zasługuje na akceptację. Fakultatywne nadzwyczajne złagodzenie kary z art. 60 § 2 k.k. dotyczy tych szczególnie uzasadnionych wypadków kiedy najniższa kara przewidziana za przestępstwo byłaby surowa w stopniu niewspółmiernym. Z pewnością chodzi więc o sytuacje wyjątkowe, nietypowe, nadzwyczajne. Niecodziennosc tych okoliczności musi być przy tym relacjonowana do dolnego progu ustawowego zagrożenia za dane przestępstwo i prowadzić do wniosku, że nawet taka kara byłaby niesprawiedliwa z powodu surowości. Sąd odwoławczy podzielając stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2012.09.06 II AKa 83/12 LEX nr 1223515 uważa, że przedmiotowa sprawa do takich nie należy. Okoliczności wskazane przez autora apelacji należą do klasycznych okoliczności łagodzących uzasadniających wymierzenie najniższej kary za zbrodnię, która z woli ustawodawcy jest uznawana za czyn o znacznym społecznym niebezpieczeństwie.

Według skarżącego Sąd Okręgowy wymierzył A. W. (1) karę na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a zatem jej wymiar nie jest najniższy za dany typ przestępstwa.

Odnosząc się do tego zarzutu stwierdzić należy, że A. W. został uznany za winnego czynu z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca o przeciwdziałaniu narkomanii, a skoro tak, to wskazanie jako podstawę wymiaru kary przepisu o łagodniejszym charakterze stanowiło omyłkę pisarską, której sprostowania dokonał sąd odwoławczy.

Odnośnie apelacji obrońcy M. D. (1).

Pomimo, że w zakresie zaskarżenia wskazano winę, to argumenty zawarte w uzasadnieniu dotyczą kary.

I tak: sąd nie mógł dokonać obrazy art. 387 § 1 k.p.k., albowiem przepis ten nie ma stanowczego charakteru. Istotnie nie do końca prawidłowo Sąd Okręgowy uzasadnił odmowę zastosowania tego artykułu, bowiem wskazał na brak możliwości złożenia takiego wniosku przez obrońcę, to jednak miał możliwość podjęcia takiej decyzji jeśli uznał, że okoliczności przestępstwa budzą wątpliwości. Zresztą złożenie wniosku co do kary nie obliuguje sądu do jego uwzględnienia, pomimo możliwości podjęcia negocjacji.

Wyjaśnienia M. D. były zmienne co do ilości narkotyków i roli A. K. (1) i nie można stwierdzić, że „ujawnił istotne okoliczności przestępstwa”, co nakazywałoby zastosowanie art. 60 § 3 k.k. Wbrew twierdzeniu obrońcy zatajenie osoby sprzedającej narkotyki M. D. (1) może być uznane za okoliczność sprzeciwiającą się zastosowaniu instytucji obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary. Ugruntowane już orzecznictwo jednoznacznie wskazuje na to, że wyjaśnienia osoby zamierzającej skorzystać z art. 60 § 3 k.k. powinny być konsekwentne niezależnie od etapu postępowania. Z tego powodu niezasadny jest postulat skarżącego, że Sąd I instancji winien oprzeć się na wyjaśnieniach M. D. z postępowania przygotowawczego i nadzwyczajnie złagodzić karę. Motywy postępowania (lęk przed A. K. (1)) nie może mieć wpływu na zastosowanie tej instytucji, która z założenia miała złamać solidarność przestępczą i być nagrodą za pewnego rodzaju niedogodności.

Wbrew twierdzeniu obrońcy kara 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności nie nosi cech rażącej surowości.

Zarzut rażącej niewspółmierności kary, jako zarzut w kategorii ocen, można podnieść jedynie wówczas, gdy kara nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy, stając się w społecznym odczuciu karą niesprawiedliwą.

Sąd Okręgowy uwzględnił przesłanki sądowego wymiaru, o czym świadczy analiza znajdująca się na str. 67 uzasadnienia, gdzie sąd ustosunkował się zarówno do okoliczności łagodzących, jak i obciążających. Wskazał na znaczną szkodliwość czynów wyrażającą się godzeniem w dobro jakim jest zdrowie i życie wielu osób.

Ustosunkowując się do apelacji obrońcy B. K., stwierdzić należy, że również nie zasługuje na uwzględnienie. Skarżący zestawiał ze sobą dwa dowody – zeznania H. P. i wyjaśnienia W. Z. (1) twierdząc, że ten ostatni nie pomógł B. K. i że jest wiarygodny ponieważ „przyznał się do części zarzucanych mu przestępstw”.

W związku z powyższym stwierdzić należy, że H. P., przeciwnie niż W. Z. nie umniejszał swojej roli. Z tego powodu ocena Sądu Okręgowego jest trafna, a zarzuty obraży art. 7 i 424 § 1 k.p.k. są niezasadne.

Jeśli chodzi o apelację obrońcy P. O., to obrońca nie wskazał, którym okolicznościom łagodzącym Sąd Okręgowy nie nadał właściwej rangi. Lektura uzasadnienia prowadzi do wniosku, że Sąd meriti uwzględnił zarówno ostateczne przyznanie się, jak też podrzędną rolę, ale jednocześnie nie mógł nie dostrzec uprzedniej karalności oskarżonego.

Orzekanie o karze ma charakter indywidualny, a proces wyboru i miarkowania właściwej in concreto represji karnej jest w pewnej mierze subiektywny. Dlatego też ustawodawca określając w art. 53 k.k. zasady i dyrektywy modelowego orzekania o karze pozostawia sądowi określony zakres swobody w jej wymierzaniu. Wykładnikiem granic "uznaniowości" sądu jest wskazana w przepisie art. 438 pkt 4 k.p.k. rażąca niewspółmierność kary. Zarówno kar jednostkowych, jak i kary łącznej nie można uznać za rażąco surową, nie uwzględniającej prewencji indywidualnej, jak i generalnej.

Reasumując wszystkie apelacje, jako mające charakter polemiczny nie zasługiwały na uwzględnienie.

Kary wymierzone poszczególnym oskarżonym zostały zróżnicowane w zależności od uprzedniej karalności (tylko A. W. nie był karany) ról jakie pełnili w przypisanych im przestępstwach oskarżenia, osiągniętych korzyści, majątkowych nie naruszają wewnętrznej sprawiedliwości wyroku, ponadto uwzględniają dyrektywy sądowego wymiaru kary zawarte w treści art. 53 k.k.

Kwotę wynagrodzenia za obronę pełnioną z urzędu w postępowaniu odwoławczym Sąd orzekł na podst. § 14 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zmianami.

Wobec konieczności odbycia przez oskarżonych kar pozbawienia wolności, uwzględniając nadto ich trudną obecnie sytuację majątkową, stwierdzić należy, że istnieją podstawy do przyjęcia, że uiszczenie przez nich kosztów sądowych byłoby zbyt uciążliwe.

W związku z powyższym na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonych od wydatków za postępowanie, obciążając nimi Skarb Państwa.

Z tych wszystkich względów Sąd Apelacyjny, w oparciu o dyspozycję art. 437 § 1 k.p.k. orzekł jak w wyroku.